

עוזר מעם השם עוזה שמיים ואארץ

ספר תורת הזהר המתקראם בלבazon הקדש

המנתק

מהתנא האלקי רבנו שמואון בר יוחאי זי"א

זהר חדש
פרשנת בלק

תרגום קל ונוח מד למן ירוי חלומיד בו

ויצא לאור על ידי "מפעול הזהר העוזלמי"

בעה"ק בית שימוש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס

כ"ק מrown אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרביים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשאות, בשטוחות,

לכל החברים ויזידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרוב הגואלה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרביים זוכה לבנים צדים

לעליו נשות

מרת הינדרע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פרק שחת בבלק

אמונה אמרן (ישעה כה), **שניהם** שיחם אחר. אחד פון, ואחד נהר. זה יוצא מעדן, וזה משלקה ממנו. הנה באן כל הטעוד הנסתור של האמונה.

ולמדנו, זה מי שמתעורר בלילה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נבנמ לנו להשתגע עם הצדיקים, ציריך לומר פסוק זה ברצון הלב, ולכון בו ברצון: ה' אלهي אתה ארום מה אודה שמה כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמרן. ואחר כן יאמר, (תהלים קלט) אודך על כי נזראות נפלתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאי. אחר זה, ונחר יצא מעדן וגו'. והינו השבח של החסידים הראשונים בשפטוערים בחמות הלילה, ואחר בך מסדרים שכחיהם ועוסקים בתורה.

מה הוא שעשוו של הקדוש ברוך הוא? אלא כל הצדיקים עומדים ברייך נינהם, ומתרלבשים בון עדן, בכל יום ויום, ורוחצים בטול שבו עתיד

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְכָלָם נֶבֶנְסִים
אֶל הַמֶּשִׁיחַ, וְשׂוֹאָלִים מִה שְׁשׂוֹאָלִים, וְתָרִי הַעֲירִי
הַחֲבָרִים.

אַחֲרֵי בְּדֻקָּת מִתְכְּנָפִים, וּמִתְעִסְקִים כָּלָם בְּדֻעָת
הַעֲלִיוֹנָה, בְּכָל הַיְשִׁיבּוֹת שֶׁל שְׁם. וּעַלְיָהֶם
בְּפִמְתָּחָה מִמְגִים. וּמִתְחִדְשִׁים שְׁם בְּפִמְתָּחָה חִדְשִׁים
בְּתֹרֶה. אַחֲרֵי בְּדֻקָּת יוֹצָאים כָּלָם, וּרְאוֹאים בְּשַׁבָּא
אֵלֵיהוּ אֶל הָאָבוֹת. הוּא יָצָא - וְהָם נֶבֶנְסִים
וְעוֹמְדים לְפִנֵּי הָאָבוֹת, וּשְׁמָחִים בָּהֶם בְּפִמְתָּחָה בְּנִים
קָדוֹשִׁים שְׁפָטִים, וְכָלָם שְׁמָחִים.

כִּי שְׁנַכְּנָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּחִצּוֹת הַלִּילָה, כָּלָם
עוֹמְדים מִתְקָנִים בְּרָאוֹי, וְכָל
הַחִשְׁתְּדָלוֹת שַׁחַשְׁתְּדָלוֹ בְּאַזְתּוֹ הַיּוֹם בְּחַדְשֵׁי
תֹּרֶה. וְתַשְׁוִקָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאַזְתּוֹם
הַצְּדִיקִים, שְׁחִידָשוּ בָהּ דָבְרִים. וְהַשְׁתְּעַשְׂעָיו בָּהֶם,
וְהַשְׁתְּעַשְׂעָו בְּאַזְתּוֹם דָבְרִים. וּבָנָן בְּכָל צָדִיק וְצָדִיק.

אַחֲרֵי כֵּה כָּלָם מִתְקָנִים זָבֵר וְנִקְבָּה. וְאַחֲרֵי
שַׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תִּרְיחַ וְהַשְׁתְּעַשְׂעָו בָּהֶם,

ובכל הפטודות הללו של הכהנה שלהם, מתגלה עלייהם, שהם רואים את אותו נעם ה'. או בלם שמחים בשמחה רבה, עד שמתפשתים היו וחר/or פליהם. ומאותה המשבה של זיו ואור של השמחה פליהם, עוזים פרות ותולדות לעוזם ה'זאת, ואותו הפרי נבנם תחת בנפי השכינה עד הזמן שצרכיך.

ובן משבועם בכל צדיק וצדיק, ואומר: אשרי המלך שהבנים הללו נבחרו לחלקם ונגורלו. יכול מטעיר מאמצע הגן של הרקיע, וкорא בקהל חזק ואומר, (שם קל) זכר ה' לבני ארום את יום ירושלם האמורים ערו ערו עד היסוד בה. ואז חיללות והצעקות הללו. ובכל הצדיקים שם מטעירים בביבה.

יכול מטעיר באמצע הגן של הרקיע, שבעמע בשלש מאות ותשעים רקיעים, משום שאין שמחה ושבועה לקדוש ברוך הוא אלא בשעה שעומד עם הצדיקים שם. ומשום לכך נשבע ואומר, (שם) אם אשכחך ירושלם תשכח ימינו

תְּרֵבֶק וְנוּי, אָמַר לֹא אֲעַלָּה אֶת יְרוּשָׁלָם עַל רָאשׁ שְׁמַחְתִּי. בְּכָל מֶקוּם שִׁישׁ שְׁמַחַת לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, קֹול זה יָצָא וַיָּזַרְאֶה.

או יָצָא מִשְׁם, וְעוֹלָה וּמִפְחָה בְּרִקְיעִים, וְשׂוֹאָגָןָגָןָת, עד שְׁכָל צְבָאות הַשָּׁמִים בְּלָם בְּעַרְבּוֹבִיהָ. או נֹשֶׁבֶת רְוִיחָה וּמִפְחָה בְּעָלִים שֶׁל אָתוֹ הַעֲזִין הַגָּדוֹל, וּבָל הַעֲנָפִים שֶׁלוּ מִבְּיִם זה בָּזָה. וְקֹול מִתְעֹזֵר מִתּוֹךְ נֹסֶת הַעֲזִין וַיָּזַרְאֶה, (שם קה) זָבֵר לְעֹזָלִם בְּבִרְיתָו דָּבָר צְיוָה לְאֶלְף דָּזָר אֲשֶׁר בְּרָת אֶת אֶבְרָהָם וְשִׁבְוּעָתוֹ לִישְׁחָק. בִּין שְׁקוֹל זה מִתְעֹזֵר, שׂוֹמֵעַ אֶבְרָהָם הַזָּקָן וּמִתְעֹזֵר, וְאוּ הַזָּן רְצֹן הַמֶּלֶךְ, וּמִתְנַחַם עַמּוֹ.

בְּשַׁעַת הַהִיא מִתְעֹזֵרָת רְוִיחָה אַתָּת מִצְדָּךְ רְרוּם, וּבָל תְּרֵצֹן וְהַשְּׁמַחַת וְחַרְפּוֹאָה מִתְעֹזְרִים בְּעֹזָלִם. וְאוּ עוֹלָה הַבְּקָרָה, וְעַת רְצֹן גָּמְצָאת, וְנִחְתָּה הִיא לְבָל אַסְיָּרִי הַמֶּלֶךְ שְׁהָם בְּבִית חָלִים. אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיבּוֹלִים לְדִעַת מִתְפּוֹדוֹת הַפְּמִירִים, הַגְּסִטְרִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אמֶר רַבִי אָבָא, יּוֹם אַחֲרֵי הַיּוֹם הַזֶּלֶבִים בְּמִדְבָּר,
אָנָי וְרַבִי יְהוָדָה שְׁמָן עֲפֹו עַמִּי, וְגַבְגַּסְנוּ
לְמַעֲרָה אַחַת, וּמִצְאָנוּ שְׁם סִפְרֵר עֲתִיק אַחֲרֵי
מַחְיִים הַרְאָשׁוֹנִים. פָּתַחֲנוּ אֹתוֹ, וּמִצְאָנוּ שְׁהִיא
בְּתוֹב בָּרָאשׁ דְּבָרֵיו, (ישעה מב) הַרְאָשָׁנוֹת הַגָּה בָּאוּ
וְחַדְשָׁוֹת אָנָי מַגִּיד. וּבָאָר הַפְּסוֹק בְּגַשְׁמוֹת
הַצְדִּיקִים, מִיּוֹם שְׁעָלָה בְּרַצּוֹן הַמְּחַשְּׁבָה לְבָרָא אֶת
הַעוֹלָם.

שְׁפָרָם שְׁגַבָּרָא הַעוֹלָם, כָּל רְיוֹחוֹת הַצְדִּיקִים הַיּוֹ
גָּנוֹזִים בְּמַחְשָׁבָה לְפָנָיו, כָּל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי
בְּדִמוֹתָו. כִּיּוֹן שְׁצִיר הַעוֹלָם, בְּלִם הַתְּגִלוֹ, וְעוֹמְדִים
בְּרוֹיְקָנִיהֶם לְפָנָיו, שְׁם בְּרוֹמִי תְּרִקְיָעִים (מרומאים).
אַחֲרֵי כֵּד נָתָן אֹתוֹם בְּאוֹצֵר אַחֲרֵי בְּגַנּוֹ הַעֲדָן
שְׁלִמְעָלָה. וְהַאוֹצֵר הַהוּא אֵינוֹ מַלְאָ לְעוֹלָמִים,
וְתַּמִּיד קוֹרָא: הַרְאָשָׁנוֹת הַגָּה בָּאוּ וְחַדְשָׁוֹת אָנָי
מַגִּיד. מָה זֶה אָנָי מַגִּיד? אֶלָּא בְּלִם בְּשַׁמוֹת, וְאֵין
תְּשִׁוָּקָה וּבְסֻוֹת לְאֹתוֹ הַאוֹצֵר אֶלָּא לְהַרְיִק בּוֹ
בְּשַׁמוֹת.

כמו שתהגיהם אין לו תשובה ובסוף אלא לקביל בו נשמות להתרשם, וכל הימים קורא הב הב. מה זה הב הב? אלא אشرط אשורת.

ואותו האוצר שומר כל אותן הנשמות, עד הזמנן שמלביש אותן, וירדות לעולם הזה. ומזה חטאו של אדם הראשון, שהחשים את העולם, והמשיך הצד האخر הארץ לעולם, הctrabi שלhalb יש אמן הנשמות בלבוש הזה, שהרי לבוש אחר עתיד הקדוש ברוך הוא להלביש את אותן הנשמות. וזהו אומר באותו הספר עד כאן. שתקו. וראיתי מבאן זה לאה דברים מתוקים שאין מברים.

וآخر כה ראיתי אותם בחלום, ואמרנו לי שתק, ואל תגלה אלא לפולע החזק. וכך עשית. ומצאתי בו, אם תאמר, לבוש אחר עתיד הקדוש ברוך הוא להלביש אותן הנשמות לעולם הבא, אם כן הפתים שהחיה יחזקאל, למה לא עשה להם אותו הלבוש?

אֲלֹא מְשׁוּם (דף סו ע"א) שְׂפָרִים הַגִּיעַ הַזָּמֵן לְהַעֲבִיר
בֶּעוֹלָם אֶזְהָר הַזָּקָן שְׁעֹזֶה לְבָיוּשִׁים,
וּמְשׁוּם בְּךָ לֹא חַלְבִּישׁ אֶזְהָר, אֲלֹא בְּמוֹ שְׁחִיּוֹ. וְכֵד
יְהִי לְתֹתְתִּית הַמְּתִים, רַק שְׁתִּיזְהַמֵּה שְׁלַרְאָשׂוֹנָה לֹא
מְצִוִּיהָ שָׁם.

וּכְשָׁאָדָם יַוְצֵא מִן הַעוֹלָם הַזָּהָר, בְּלֹם, בֵּין
צַדִּיקִים, וּבֵין חַסְדִּים וּתְמִימִים,
וּחַיִּים וּרְשָׁעִים, בְּלֹם עֹבְרִים בַּדָּרְךָ הַזָּהָר לְרֹאֹת
אֶזְהָר, אֶת אָדָם הַרְאָשׂוֹן, לְכָל בְּנֵי הַעוֹלָם. וַיָּשֶׂם
נוֹטְלִים דָּרְךָ אוֹ לְגַן עַדָּן אוֹ לְגִיהַנָּם.

כָּל אֶזְהָר שְׁדָרְבָּם לְגַן עַדָּן, מִתְקִרְבִּים לְחוֹמָה
הַחַיצׂוֹנָה מִאֶזְהָר שֶׁלֶשׁ הַחוֹמוֹת שְׁשָׁם. וְאוֹ
יַוְצֵא מִמְּגָה אֶחָד וּמִתְעֹזֵר לְפִנֵּיהם וּקְוֹרָא וּאֹמֶר:
אֲשֶׁר יַבְּכֶם הַצַּדִּיקִים בְּכָל הַעוֹלָמוֹת. וְאֶזְהָר הַמִּמְּגָה
שְׁשָׁמוֹ יַעֲזִיר אֶל, מִרְאָה לָהֶם הַדָּרְךָ, וּהְזִלְבִּים
לְפִנֵּיו עד שַׁעַר אֶחָד שֶׁל גִּיהַנָּם, וּמִמְּגָה אֶחָד קְוֹרָא
בְּכָה: צְבָנו הַעֲשֹׂן, צְבָנו הַדְּלִקָּה. בְּאֶזְהָר הַשְׁעָה
מִצְגִּינִים אֶזְהָר בְּהַילּוֹת, וּבְלֹם נְגַנְסִים וּטוּבְלִים

יעזְבָרִים, וּכֶל הַרְשָׁעִים גַּמְסָרִים בַּיָּדֵי רֹמָה,
וּגְבָנִים לְגִיהַנָּם, וּכֶל אֹתָם הַצָּדִיקִים אֵין גַּמְסָרִים
בַּיָּדֵי, אֲלֹא בַּיָּדֵי אֹתוֹ הַמְמָנָה.

כִּיוֹן שְׂטוּבְלִים וּעֲזָבָרִים, אֹתוֹ הַמְמָנָה הַזֶּלֶךְ
לְפָנֵיהם, עד שְׁמְגִיעִים לְגַדֵּר חֹמָת פָּנֵי הַעֲדָן.
וּאֹתוֹ הַמְמָנָה קֹרֵא לְפִתְחָה וְאֹמֶר: (שם כ) פִתְחָה
שְׁעָרִים וִיבָא גַּוִי צָדִיק שׁוֹמֵר אָמָנוֹם. אֵז פִותְחִים
פִתְחָה, וּמְבָנִים אֹתָם לְפָנִים, וּבָנֵו לְכֶל פִתְחָה וּפִתְחָה.

כִּיוֹן שְׁגָבָנוֹ לְפָנִים, לְמַקְם שְׁצָדִיקִים אַחֲרִים
עוֹמְדִים, כַּמָּה חִדּוֹה עַל חִדּוֹה, וּכַמָּה
שְׁמָחָה עַל שְׁמָחָה עַל הַצָּדִיקִים, וּכֶל בְּנֵי הַיְשִׁיבוֹת
שְׁמָחִים. לְסֹוף שְׁלַשָּׁה יָמִים שְׁגָטְמָנוֹ בְּחִיבּוֹת
יְדוּעִים, יוֹצָאים, וְהָאוֹיְרִים נְזַשְּׁבִים, וּכְלָם
מְאַטְּרִים בְּרוֹיּוֹקְנִיהֶם. מִפְּאוֹן וְהַלְאָה יוֹרְשִׁים אַחֲרוֹת
נְחַלָּה בְּרָאֵי לְכֶל אֶחָד וְאֶחָד.

הַמְרָאָה שְׁבָרָאָה בְּנֵו עָדוֹן מַמְרָאָה בְּבּוֹד דְמוֹת כֶּל
הַרוֹיּוֹקְנָאות, וְהַגּוֹן שֶׁל כֶּל הַגּוֹנִים שֶׁל
הַפְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ, לֹא מִתְגַּלְהָ בְּחִיבָּל וְלֹא בְּמִקּוּם

אחר, אלא נפתח רקיע מракם על גבי הָנוּ לארבעה צדדים, ומתחמלא מיו הכבוד הקדוש, ונראים שם, ומאים כל האזכירים. מי ראה השמחה הוא והתשוכה הוא של אותוنعم ה'.

עד כאן היה לי רשות באותו ספר. בשהסתובבתי לראות יותר, פרח מידי ולא ראייתיה, ונשארתי עצוב ולבויתי. ישנתי שם באותה המערה, וראייתי אותו לבוש הבדים. אמר לי: רב, מה לך לבנות? אל תטעצט. מפני שהיה הספר הזה, פרח אליו, נטלו. וטרם יצא מן העולם זהה, גנו אותו באותה המערה במדבר זהה, ועכשו שהתגלה לחיים, פרח באוויר נטלו.

מכאן זה לא, לך לדרך. ומאתו יום עד כאן לא התגלה לי, ולא לביתי לשמע מפני הויא. ובכל פעם שאני נובר, אני נשאר עצוב. אמר רב אלי, אולי הקדוש ברוך הוא רוץ בבודו שלא יתגלה בעולם.

בָּעוֹד שְׁחִיוֹ יַשְׁבִּים וְעַסְקִים בְּדָבָרִים הַגְּבָפָדִים וְהַעֲלִיּוֹנִים הַלְּלוֹי, הַאֵיד הַיּוֹם. קָמוֹ וְהַלְּבוֹן. אמר רבי אלעזר, בעת עת רצוץ לפניו הפלחה, נאמר דברי תורה ונתקעף בת, ונשחתת עם השבינה.

לאמר הגה עם יצא ממצרים (במדבר כב). אם תאמר, שתרי צרייך לטל השמות והיו חסין שליהם - לא צרייך, אלא לך בלילה, שבתוב הגה עם יצא ממצרים. מה הטעם? משום שבד קורא להם פטראונם בפה בעמיהם, ועל זה לא תטע, שבתוב (שמות ה) שליח את עמי, בכל זמן.

בעוד, בשגטלה עצה עליהם עם פרעה, בלשון זו יבלו להם, שבתוב (שם א) הגה עם בני ישראל רב ועצום ממנה. אף כאן שבתוב הגה עם יצא ממצרים, שלא הוציאו אותם אחר, אלא הוא מעצמו יצא ממשם, ומשום כך טובל להרע להם.

הגה בפה את עין הארץ (במדבר כב), יש אומרים, סיחון וועוג, שהרנו אתם ישראל, שחיו עין

הָאָרֶץ. אֶלָּא בְּשֵׁה בְּיָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶרְבָּה עַל
אָרֶץ מִצְרַיִם, מַה בְּתוּב? (שמות י) וַיַּבְמַ אֶת עַזְןָ בְּלַ
הָאָרֶץ וַתִּחְשֹׁדֵה הָאָרֶץ. לְמַה? מִשּׁוּם שְׁבָל
הַמְּבָשָׂפִים וְהַקּוֹסְמִים שֶׁל הַעוֹלָם לֹא יִכְלֶוּ לְעַשׂוֹת
בְּשֶׁפִים, אֶלָּא דָבָר אֶחָד בְּדָرְגָה אַחַת, בְּפָעַם אַחַת.
וְלֹעֵם הַזֶּה הַבְּיָא אֶרְבָּה, מִבְלָבֵל מִפְמָה מִינִים
מִבְלָבֵלים אֵלּוּ בְּאַלְוִי, עַד שֶׁלֹּא יִכְלֵי כָּל הַמְּבָשָׂפִים
וּכָל הַקּוֹסְמִים לְעַמְדָה לְפִנֵּיהם. וַזְהָוּ וַיַּבְמַ אֶת עַזְןָ
כָּל הָאָרֶץ. וְכָאָן בְּתוּב, הַגָּה בְּפָה אֶת עַזְןָ הָאָרֶץ.

אמֵר רַבִּי אָבָא, בָּא וַרְאָתָה, בְּלַק וּבְלֹעֵם לֹא הָיו
בְּעוֹלָם מִבָּשָׂפִים וּקֹסְמִים בְּמוֹתָם. בְּלֹעֵם,
בְּחוֹ וַתִּקְפֹּוּ תִּיה בְּפָה וּבְעִינֵיכֶם. בְּלַק, בְּחוֹ וַתִּקְפֹּוּ
בְּמַעֲשָׂה תִּידְיִים. וַזְהָה הַצְּטָרֵךְ אֶת זֶה. שְׁתַרְיִ בְּלַ מִינִי
בְּשֶׁפִים שֶׁל הַעוֹלָם בְּפָה וּמַעֲשָׂה הָיוּ, וּבְהַם
תְּלֻוִיִּם. לְבְלֹעֵם תִּיה לוּ לְשׂוֹן, וְלֹא יָדִים. לְבְלַק הָיוּ
לוּ יָדִים, וְלֹא לְשׂוֹן.

הָלְבּוּ הַחֲבָרִים, וְהַשְּׁמַשׁ הִתְהַ מִאֵד חֲזֹקה. רָאוּ
אוֹתָו שְׁדָה בִּיפִי שֶׁל עַשְׂבִּים, וּמִם יוֹצְאִים

לְכָל צָה, וְעָצִים שֶׁל שְׂדָה רַבִּים. יַשְׁבּוּ שָׁם. אָמַר
רַבִּי אֶלְעֹזֶר: בִּמְהֵ נָאָה מִקּוּם זֶה לְנוֹחַ בּוֹ.

בָּעוֹד שְׁחִיוּ יוֹשְׁבִים, הַגָּה נָחָשׁ גָּדוֹל בָּא, בְּחֹזֶק
הַשְּׁמֶשׁ. עָבֵר לְפִנֵּיהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעֹזֶר:
נָחָשׁ נָחָשׁ, סְטָה לְךָ מַדְרַבָּה, שְׁתַרְיִ אָתוֹ הָאִישׁ שָׁב
וְהַתְּנַחַם עַל מַה שְׁעָשָׂה, וְלֹא יוֹסִיף לְעַשׂוֹת אָתוֹ
לְבָרָה. תִּמְהֹו חֲבָרִים. אָמַר רַבִּי אָבָא: מַה זֶּה?
אָמַר לָהֶם: שְׁתַקְוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר: נָחָשׁ נָחָשׁ, אָמַר שְׁלַחְתָּיו לְךָ
מִשְׁמִים, הַתְּנַחַם אָתוֹ הָאִישׁ, וַיְשַׁם בְּרַצְוֹנוֹ
שְׁלֹא יַשּׂוֹב לְחַטָּאת תָּזָה לְעַזְלָמִים, סְטָה לְךָ מַדְרַבָּה!
קָם הָנָחָשׁ בְּקִיּוֹמוֹ, וְלֹא נִסְעָ לְבָאוֹן וְלֹבָאוֹן. שָׁב בְּמוֹ
מִקְדָּם, וְאָמַר לוֹ: נָחָשׁ נָחָשׁ, יַדְעַתִּי מַה שְׁאַתָּה
רוֹצֶחֶת. שׂוֹב מַדְרַבָּה, שְׁתַרְיִ גַּוִּי רְשָׁעָ בָּא, שְׁעָשָׂה רָע
וְהַרְגֵּ אָתוֹ! מִיד חִזֵּר אָתוֹ הָנָחָשׁ, וְדָלָג דָּלָגִים
(דף סו ע"ב)
לְפִנֵּיהֶם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֵר: חֲבָרִים, אָמַר לֹא חִיִּתִי בָּאוֹן,
בַּמָּה רְעוֹת הָיָה עֹשֶׂה אָזֶה נָחַשׁ, שְׁתַרְיִ
אִישׁ אֶחָד יְהוּדִי עָשָׂה מְעַשָּׂה פְּשָׁלַחַתָּא, וּמְרָם שָׁב
בַּתְשִׁוְבָתָה, לְמַשְׁוֵל גַּחַשׁ הָזֶה לְהַרְגֵּז אָזֶה, וּגְמַלְךָ
אָזֶה הָאִישׁ בֵּין בָּדָק וּבֵין בָּהּ, וְהַתְנִיחַם מְחַטָּאוֹ,
וְאָמַר שֶׁלֹּא יִשְׁׁזַב לְעוֹלָמִים לְחַטָּאת הָזֶה, וְעַל זֶה
גִּצְלָל מִן הַדִּין.

אָמַר רֹאשׁ הַחֲבָרִים לְרַבִּי אֶלְעֹזֵר: בַּמָּה יַדְעַת? אָמַר
לָהֶם: סִימֵן נָתַן לִי אָבָא, וְאַנִּי מִכִּיר בּוֹ.
אָמַר רֹאשׁ: מִילָּא הַגְּחַשׁ שְׁהַכְּרַתָּא בּוֹ, אָזֶה שְׁהַתְנִיחַם
וּשְׁבַתְמַחְטָאוֹ בַּמָּה יַדְעַת? אָמַר לָהֶם: בְּשַׁתְּיִהְהָ הַזְּלֵד
אָזֶה נָחַשׁ, קְשֻׁקְשִׁיו הָיָה עֹולִים וּזְנוּבָיו וּקְוֹתָה, וְהָוָא
שְׁחַלְדָּ בְּבָחָלָתָה. רְוֵית אַחֲרַת הַזְּלֵד בְּגַנְדָּו, וְהָיָה
קוֹרֵא לְפָנָיו: שׁוֹב מַדְרַכָּה, שְׁתַרְיִ אָזֶה הָאִישׁ שָׁב
מְחַטָּאוֹ וְהַתְנִיחַם. וְאָזֶה הַגְּחַשׁ הַרְעָא לֹא הָיָה
מַקְשִׁיבָה, עַד שְׁיִתְנַהֵּר לוֹ בְּפִרְבָּן בָּמִקּוֹם אָזֶה אִישׁ
שְׁהַתְּחִיב הַרִּיגָּה, וּשְׁבַתְמַכְּבָה וְהַתְנִיחַם. שְׁבָד דָּרְדָּ
הַגְּחַשׁ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה - בֵּין שְׁגַתְנָה לוֹ רְשָׁוֹת, לֹא
שָׁבָה, עַד שְׁמַשְׁלִים אָזֶה הַדִּין הַרְעָא שְׁגַתְנָה לוֹ

רשות לעשות, או שיתנו לו במקומו רשות אחר בכרך, שחרי לא יצא ריקם, כיון שגנתה לו רשות.

אמיר לו: מילא כל זה, אותו גוי שאמרת שגנתו לו כפר בפה ידעת? אמר להם: כיון שדברת לנחש, אותו חרות שתהיה הולך בנגדו ולחש לו שישוב לריבו, שחרי התנהם אותו האיש, הוא דילג על אוני ואמר לי.

תמהו חכרים. אמר רבי אלעזר: חכרים, גלד ונראת, שחרי הנחש בבר עשה את מה שעשה. כמו וקרבו למלע אחד באותו השעה. מצאו אותו הגוי מת, והואתו הנחש ברוך על עיקבו, ולא היה נבדל מפניו. לאחר נפרד מעיקבו, ועלה על גרזנו, ונברך שם. ומשם ירד על עיקבו, ולא היה נפרד מפניו.

מצאו לו ארנק אחד מלא דינרים, שגול ליהודי אחד בךך והבה אותו. נטול רבי אלעזר

את הארץ, ואמר: ברוך תרחמן, שבעל הוא עוזה שליחות. שבו לאותו המקום שחייו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה מ) מאשר יזכיר בעני נברdet וاني אהבתיך ואתנו אדם תחתך ולאמים תחת נפשך. מאשר יזכיר?! יזכיר היה צרייך להיות, וכד צרייך: מאשר אתהזכיר בעני. מה זהזכיר? מביל שהוא מעצמו התבדר. כד הוא ונראי, שבל אדם שהוא בחזקה לפני הקדוש ברוך הוא, בראשונה הוא מזיל. והוא תועבה לפני הקדוש ברוך הוא, ולאחר שגמלך ושב מחתאו, בעת הוא התבדר מעצמו, וקדוש ברוך הוא קורא עליו ואומר, מאשר יזכיר - אתה מעצמדזכיר.

בעני נברdet וاني אהבתיך, שהרי אין אהבה לקדוש ברוך הוא עם אדם בעולם, אלא למי ששב מחתאו, ועל זה וاني אהבתיך. אבל מה עשה, שהרי נתת רשות לנחש לחייך. וזה עצה - ואתנו אדם תחתך. מיהו האדם שנתן הקדוש

ברוך הוא כפר תחתיו? אותו האדם שבא מהעם
של ה cedar הַכָּרֶע, שאורתו הנחש יאל משלו, שבתוב
וआתנו אדם, אל התקרי אדם אלא אדרום. ולאמים,
זה הוא (בראשית כה) ולאם מלאם יאמץ, זה ורעו של
עישו שגנתן תחת נפשו.

בעוד שחיו יושבים, הגה אותו היהודי שגוזל אותו
הנואי ההיא, שהרց אותו הנחש, בא מהדרך
יעית. ומתקד חזק השמש נבנם לאותו שדה וישב
תחת עץ אחד, והיא מתרעם לקדוש ברוך הוא
ומצדיק עליו הדין, ואומר: רבון העולם, גלי
וידוע לפניו שאני לא חששתי עלי ועל גופי ועל
ממוני כלום, שחרי בדין נעשה כל מה שנעשה,
אבל אב ואם זקנים יש לי, שאין לי בפה אפרנים
אותם, ועל זה חששתי.

יעוד על כל זה - צורר אחד של דינרים שחייב
באותו הארכ, של עני אחד לעשות חפה
לבתו הענית, מה יעשה? רבון העולם, על זה
כו אני בלבבי יותר.

בְּכָה וַיֹּאמֶר, (תהלים יט) **מִשְׁפְּטֵי ה' אֲמֹת צִדְקוֹ יְחִידָה.** דִּינֵּיו שֶׁל רְבּוֹן הָעוֹלָם הֵם אֲמֹת. לִפְמָה הֵם אֲמֹת, מִשּׁוּם שְׁצִדְקוֹ יְחִידָה? שְׁתַרְיִ בְּשֻׁעַת הַדִּין, בְּשַׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רֹצֶחֶת לְעַשׂוֹת דִּין, בַּמָּה בְּעָלֵי מִגְנִים עַוְמָדִים מִצֶּד זֶה וּמִצֶּד זֶה, וְגַלְחָמִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וּמְצִדִּיקִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ. **כִּיּוֹן שְׁחַצְדִּיקָה אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וְהַסְּבִּיבוֹ יְחִידָה, אֲוֹן מִשְׁפְּטֵי ה' אֲמֹת צִדְקוֹ יְחִידָה.** **אִימְתֵּי צִדְקוֹ יְחִידָה?** בְּשַׁמְמְצִדִּיקִים בָּל בְּנֵי הַדִּין שֶׁל מַעַלָּה. **וְאַנִּי, רְבּוֹן הָעוֹלָם, עַל זֶה אַנִּי בָּזֶבֶחֶת, וְלֹא עַל שְׁלִי!**

וְשִׁמְעָה רַבִּי אֶלְעָזֶר וְהַחֲבָרִים, וְקָמוּ אֲלֵיכָם. רָאוּ אֶתְהָזֶה שְׁתִיָּה יוֹשֵׁב תְּחִתְהוּ אֶתְהָזֶה הָעָזִי, וְהַחֲזִיקָה בּוֹ, וְנִטְלוּ אֶתְהָזֶה אֲלֵיכָם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזֶר: אֶל תִּפְחַד צִדְיק אֲמֹת, שֶׁאֵם אֵינֶךָ צִדְיק שֶׁל אֲמֹת, לֹא יַרְחִישׁ לְךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גַּם גַּדֹּל בָּמוֹ שְׁעַשָּׂה. וּבְרַאשׁוֹנָה טַל אַרְגָּנָק הַדִּינָרִים שֶׁלָּה, וְתַרְאָה מָה שְׁעַשָּׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְילָךְ.

הַלְךָ עִמָּם, וְרֹאֶה אֹתוֹ הָגּוֹי מִתָּ, וְהַגְּחֵשׁ הַיִתָּ
עוֹשֶׂה בּוֹ נְקֻמוֹת, וְהַיִתָּכְרוֹד עַל צְיוֹאָרָו
בְּבָרָא שׁוֹנָה. הַשְׁתַּטְחָ אֹתוֹ הַיְהוּדִי בְּעָפָר, וְהַזְּדָה
יַשְׁבַּח אֶת רְבּוֹן הָעוֹלָם, וְקָם וְגַשֵּׁק יְהִי רְבִי אֶלְעֹזֶר
וְתַחֲבִרִים. אָמַר לָהֶם: בְּעֵת יְדֻעָתִי שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא תְּרַחֵישׁ נִסְמֶן זֶה בְּגַלְלָכֶם.

אָבָל רְבָנָנוּ, עַל הָאָב וְהָאָם הַזָּקְנִים שִׁיאַשׁ לֵי אָנָי
בּוֹכָה, וְעַל עֲנֵי אֶחָד שְׁגַתֵּנוּ לֵי צְרוֹר זֶה.
פֶּתַח הַאֲרָנָק, וְתַرְאָה לְהָם אֶת הַצְּרוֹר, וּבָנָו תַּרְאָה
לְהָם מִכָּה שְׁעָשָׂה לוֹ אֹתוֹ הָגּוֹי. הַתִּפְלִל עַלְיוֹ רְבִי
אֶלְעֹזֶר, וְגַרְפָּא.

קָרְבוּ לְאֹתוֹ הָגּוֹי בָּמוֹ מִקְדָּם, וְרָאוּ אֹתוֹ הַגְּחֵשׁ
שַׁהְיָה עוֹשֶׂה בּוֹ נְקֻמוֹת בְּבָרָא שׁוֹנָה. אָמַר
רְבִי אֶלְעֹזֶר: נְחֵשׁ נְחֵשׁ, בְּלִ מְה שְׁעָשִׂית - נָאָה
עָשִׂית, וְעַזְדָּה, שְׁהִרְאִית בְּחֵךְ וְגַבּוּרָתְךָ בּוֹ וְעָשִׂית
נְקֻמוֹת רְבּוֹת, וְהִרְאֵינוּ שְׁלָשׁ פָּעָמִים, וְהִרְאֵית
בְּלִ מְה שְׁעָשִׂית. מִפְּאָן וְהַלְאָה לְךָ וְהַתְּחַבֵּא

בְּמַעֲרֵתָה, וְגֹזֶרֶת עַלְיָה, שֶׁלֶא תַּזְיק לְבָרִיחָה בְּעוֹלָם.
נִפְרֵד אָתוֹ הַגְּחַשׁ, וּבְפַטְרָאשׁוֹ וְהַלְךָ לוֹ.

אָמַר רַבִּי אַלְעַזֵּר לְאָתוֹ הַיְהוּדִי: טַל אֶת תְּבַשִּׁיט
שׁוֹנְאָה, שְׁתַרְיִכְמִים דִינְרִים (דף ס"א) **שֶׁל זָהָב יִשְׁלַׁזְלֵז**
לֹז אַצְלֵז, וַעֲזֵב לֹז אֶת בְּגַדְיוֹ, וְאֶל הַטַּל מַשְׁלֵז
בְּלֵזֶם. וְלֹךְ לְאִישׁ שֶׁבֶם קֹזֶם פְּלוֹזֶן, וַתִּמְצֵא שְׁמַרְתָּה
אַשְׁתָּו. לְזַאֲלֵו, וַתִּתְנוּ לֹז כִּים חַדִּינְרִים הַזָּה, מַשְׁוִזָּם
שֶׁלְאָתוֹ הָאִישׁ יִשְׁבַּן אַחֲרֵ, וְשָׁמוֹ שְׁמַעְזֵז, וְהַיָּה
הַזְּלֵךְ עַם סְחוֹרָה עַל תִּימָם, וְהַם בְּסַפְפִינָה, וַבְּנוּ שֶׁל
הַגּוֹי הַזָּה גְּנֵב לֹז אָתוֹ הַכִּים, וַגְּנֵתָן אָתוֹ לְאָתוֹ
רְשֵׁעָ. וְאָמַר לְאָתוֹ הַיְהוּדִי, שְׁיַעַלְהָ כִּים זֶה לְבָנוֹ,
שֶׁבְּקָרוֹב יִבְאָ אַלְיֵו, וַיּוֹדַח לְקָדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא
שְׁחַחְזֵיר הָאַבְדָּה לְבָעַלְיָה. וְכֵד עַשְׂתָּה. נִטְלָה הַכִּים,
וְהַשְׁתְּחִווָה לְפָנֵי רַבִּי אַלְעַזֵּר, וַגְּנֵשָׁק יָדוֹ. הַמְּהוֹן
הַחֲבָרִים.

אָמַר רַבִּי אַבָּא: בְּכָל הַדָּرֶךְ הַזָּה יִשְׁתַּחַווּ תְּמִיהָה בְּכָל
מַה שְׁרָאִינוּ בָּהּ, וּבְעַת הִיא תְּמִיהָה עַל
תְּמִיהָה, מַה זֶּה? **אָמַר לוֹ:** דָּבָר אִינוּ בְּסִימָן, וְלֹא

בְּחִכְמָה, אֲלֹא שְׁרוֹחַי מִסְתָּבֵל, וְאַנְיִ רְאִיתִי בְּאַלּוּ
בְּעֵין רְאִיתִי. תִּמְהוּ בֶּל הַחֲבָרִים. וּבְלָם הַלְּבָן,
וְאַזְתּוֹ הַיְהוּדִי עַמְּחָם, עַד שְׁהַגִּיעַ לְחַמְּיוֹ. בֵּין
שְׁהַגִּיעַ לְשָׁם, מִצְאוֹ אֶת חַמְּיוֹ שְׁהִיה יוֹשֵׁב עַל גְּבֵי
מִطְתָּהוֹ וּוֹסֵךְ בַּתּוֹרָה. בְּרֵךְ בְּרִכָּה רְבִי אַלְעָזֶר,
וּבִרכָּו הַחֲבָרִים, וְהוּא שְׂמֵחַ עַמְּם.

פֶתַח וְאָמֵר, (ירמיה י) רְפָאַנִי ה' וְאַרְפָּא וְנוּ. בֵּין
שְׁאָמֵר רְפָאַנִי, מַהוּ וְאַרְפָּא? בֵּין שְׁאָמֵר
הַוְשִׁיעָנִי, מַהוּ וְאַוְשִׁעָה? בֵּין שְׁחַרְוֹפָא מִרְפָּא, מַיִ
הוּא שְׁיִכְּה?

אֲלֹא בֶּל רְפֻואָה שְׁבָעוֹלָם בַּיד תְּקִדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
אֲבָל יִשְׁמַחְמָם עַל יְדֵי שְׁלִיחָה, וַיִּשְׁמַחְמָם שְׁלָא
גְּמַסְרוּ בַּיד שְׁלִיחָה. וְאַתֶּם שְׁגַמְסְרוּ בַּיד שְׁלִיחָה הַם
רְפֻואָה, אֲבָל לְפָעָמִים חֹזְרִים. אֲבָל אַתֶּם
שְׁחַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִרְפָּא, אַזְתָּה הַמְּחַלָּה לֹא
חֹזְרָת לְעוֹלָמִים, וְעַל זה רְפֻואָתוֹ הִיא רְפֻואָה,
שְׁאַיִן בָּה מְחַלָּה בָּלֶל. וּמְשִׁים כֵּה, רְפָאַנִי ה'
וְאַרְפָּא, וְדָאי, בְּלִי קְטֻרוֹג בָּלֶל. וּבְעַת, חֲבָרִים,

הקדוש ברוך הוא נתן לי רפואה, ועצק לי וערב לי.

ספריו לו כל אותו המעשָׁה. טמה ובקה ושותה. ואמר: חבירים, נדרתי שאילך אליו ואתחבר עמו, ונודה ונשבח לרבעון העולם. שמח עם.

אמרו לו: במה הייתה מתעסְק? אמר להם: היהתי ממתעסְק בפרשת בלך, וראיתי שחכמתו היהתה חזקה ויוטר מהכמתו של בעלעם. חכמת בעלעם פעם אחת - וחכמת בלך בכל זמן. אבל כל המפתחות היו בידי בעלעם, משום שהוא היה משלים בפה. בלך היה יודע לעשיות בשפתיו, ולא ידע להשלים בפה.

פתח ואמרה, (שם טו) אתה אל תירא עבדי יעקב בו. הפסוק הזה פרשוהו. אבל אל תירא עבדי יעקב - מהבשפים של בעלעם. ואל תחת - מהקסמים של בלך.

בָּא וַיֹּרֶא אֵיךְ הִי שְׁנֵיהֶם זֶה עַם זֶה בְּעִצָּה רְעֵא
בְּגַד יִשְׂרָאֵל. אָמַר בְּלֹעֵם: יַעֲקֹב הִיֵּה בַּבָּיִת
לְבָן אָבִי אָבָא, וְנַחֲשָׁנִים בְּגַדּוֹ, וַיַּכְלֵל לוֹ. אָנָי
אָסְפָּרָד נְחַשִּׁים בְּגַדּוֹ. אָמַר בְּלֹקָן: וְאָנָי אָסְפָּרָד
קָסְמִים לְשָׁם שְׁגַדְּרָא יִשְׂרָאֵל.

בְּשָׁעָה הַהִיא יִצְאָה רֹוח אַחַת מִצְדָּו שֶׁל יוֹסֵף
מִתּוֹךְ עֲנֵפי הָאִילָן, וְנַשְּׁבַח בְּאוֹתָם נְחַשִּׁים
וּבְטַלָּה אַוֹתָם. וְהִנֵּנוּ שֶׁאָמַר יוֹסֵף, (בראשית מד) כִּי
נַחֲשָׁנִים יְנַחֲשָׁנִים אִישׁ אָשֶׁר בְּמִנִּי. מַה זֶה אִישׁ אָשֶׁר
בְּמִנִּי? בְּשִׁבְיָלִי יִשְׁאָשֵׁשׁ שִׁיבְטָל הַנְּחַשִּׁים לְבָנֵיכֶם.
בְּשִׁבְיָלִי הוּא לְמַעַלָּה, וְהִנֵּנוּ אִישׁ אָשֶׁר בְּמִנִּי. בְּמוֹנִי
יִשְׁאָשֵׁשׁ לְמַעַלָּה, יִצְאָ (שְׁמוֹצִיא) רֹוח אַחֲרַת מִתּוֹךְ
הַעַז שֶׁל מַטָּה, וְנַשְּׁבַח בְּאוֹתוֹ הַקָּסָם וּבְטָל אֹתוֹ.

וְהִנֵּנוּ (משל ט) קָסָם עַל שְׁפָתַי מֶלֶךְ. מַי הַמֶּלֶךְ? זֶה
הַעַז שֶׁל מַטָּה. אָזִי הַשִּׁיבָּה בְּלֹעֵם וְאָמַר, (במוכר
כו) כִּי לֹא נַחֲשָׁנִים בַּיַּעֲקֹב וְלֹא קָסָם בַּיִשְׂרָאֵל. וְשְׁנֵיהֶם
הִי מַשְׁנֵי הַצְּדִידִים הַלְּלוּ.

כִּי אַתָּה אֱנִי. לֹא הָיו יְמִים מִיּוֹם שְׁגָבָרָא הַעוֹלָם
 שֶׁהָצְטִידָה לְהִיּוֹת בְּךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם
 יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹתוֹ הַזָּמָן שְׁرָצָה בְּלֹעַם לְכָלוֹת אֶת
 שׁוֹגָנָי יִשְׂרָאֵל מִן הַעוֹלָם. וַיַּעֲלֵל זֶה אָמַר הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא: בְּלֹעַם רָצָה לְהַשְׁמִידָכָם מִן הַעוֹלָם,
 אֲבָל אֱנִי לֹא אָעִשָּׂה כֵּה, אֲלֹא (ירמיה מו) כִּי אָעִשָּׂה
 בָּלָה בְּבָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַדְּחַתִּיךְ שְׁפָה וְאַתָּה לֹא
 אָעִשָּׂה בָּלָה.

שָׁאַלְוָה יְבָאֵי בְּלֹעַמִּי הַעוֹלָם, לֹא יְכוֹלִים
 לְהַשְׁמִידָכָם מִן הַעוֹלָם. בָּא לְבָנָו
 בְּרָא שׁוֹנָה וְרָצָה לְעַקְרָב אֶת יַעֲקֹב לְבָדוֹ מִן הַעוֹלָם
 - בָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַגּוֹן עַלְיוֹן, שְׁבָתִיב (בראשית
 לא) חָשָׁמָר לְךָ פָּנָו תְּדִבֵּר עִם יַעֲקֹב מְטוֹב עַד רַע.
 בָּא פְּרֻעָה וְרָצָה לְהַשְׁמִידָם מִן הַעוֹלָם - בָּא
 הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַגּוֹן עַלְיהֶם, שְׁבָתִיב (שמות א)
 וּבְאַשְׁר יַעֲנוּ אֲתָו וְגַו. בָּא הַמּוֹן וְרָצָה לְהַשְׁמִידָם
 מִן הַעוֹלָם - בָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַשִּׁיבָה הַבָּל
 עַל רַאשׁוֹ. וּבַנְּזֵבֶל דָוָר וְדָוָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 תְּמִיד הַגּוֹן עַל יִשְׂרָאֵל.

וַיִּשְׁרָאֵל אֹמֶרִים, (איכה ז) חֲסִידֵי ה' בַּי לֹא תִּמְנָה. בַּי לֹא תִּמְנוּ תְּיהֵה צְרִיךְ לְהִזְוֹת. אֶלָּא חֲסִידֵי ה' בְּכָל דַּזָּר וְדַזָּר הָיו בְּסֻעַדְנוּ בַּי לֹא תִּמְנָה, שֶׁלֹּא הַשְׁמִדָנוּ. מָה הַטְעָם? מִשְׁוּם שֶׁלֹּא גִּמְגַעַו רְחַמְיוֹ מַעֲמָנוּ, שְׁבָתּוֹב (שם) בַּי לֹא בָּלוּ רְחַמְיוֹ.

בָּא וַיַּרְאֶה מָה בְּתוּב בְּרָאשׁוֹנָה, (כמדגר כב) וַיַּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל בְּלָעָם, וַיַּאֲחַר בְּךָ וַיַּלְכֵו וַיָּקְנִי מַזְאָב וַיָּקְנִי מִדְין. הָיָה לוֹ לֹזֶר וַיַּלְכֵו הַמַּלְאָכִים, מָה הַטְעָם שֶׁגַּה הַדָּבָר מִמָּה שָׁאָמַר בְּרָאשׁוֹנָה?

אֶלָּא, אָתוֹ בָּלָק הַרְשֵׁע הָיָה חָכֶם בְּכָל הַדָּרְגוֹת שֶׁל מַעַלָּה, אָתוֹן שְׁקוֹוּשָׂרוֹת קָשָׁרים לְעַשׂוֹת בְּהַזְּבָשִׁים וַיְקָסְמִים, וּכָל אָתוֹן דָּרְגוֹת יוֹתֵר עַלְיוֹנוֹת מֵהֶם, שְׁבַהֵז כּוֹפִים אֶת הַדָּרְגוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת.

אָמַר לוֹ, בְּכָל פָּעָם שָׁאָנוּ מִבְּשָׁפִים וַיְקָסְמִים וַיְמִנְחָשִׁים, יִשְׁלַׁנוּ דָּרְגוֹת וּמַלְאָכִים יְדוּעִים, וְנוֹדָעים לִמְבָשִׁפִים וּלְקָסְמִים, אֶבֶל מִבָּאוּן וְהַלְאָה יִשְׁלַׁחַ לְעֵינֵינוּ בָּמָקוּם אַחֲרֵי עַלְיוֹן.

כְּתָב לו' שמוֹת אֶחָדִים בְּאוֹתָן דָּرְגָות קָדוֹשׁוֹת. וּבְזַה דָּרְכֵי הַקּוֹסְמִים וְהַמְּבָשְׂפִים, שְׂיוֹדָעִים אוֹתָן דָּרְגָות שְׁאֹתוֹ קָסָם שֹׁׁרֶה בָּהֶם, וְעוֹשִׁים בְּשֶׁפְיֵיכֶם, וּמְשֻׁבְיעִים אוֹתָן בְּדָרְגָות אֶחָדִות עֲלֵיּוֹנָות מֵהֶם, וְעוֹשִׁים מֵה שְׁעֹזָבִים.

שְׁלֵיח לו' בָּה: הָעָם הָזֶה, אֵין תָּקַשֵּׁר שְׁלָחָם בְּשֶׁאָר עַמֵּי הָעוֹלָם, אֶבֶל תָּקַשֵּׁר שְׁלָחָם בְּמֶקוּם אַחֲרֵי עֲלֵיּוֹן, נִקְשֵׁר מֵעַל לְבָל הַדָּרְגָות.

כְּתָב וּשְׁלֵיח

לו' הַחֲשַׁתְלֵשָׁלוֹת וְהַאֲבָהוֹת שֶׁל שְׁנִים עָשֵׁר נִיצּוֹצָות, שְׁפּוֹבָבִים גָּלְגָּלִי הַמְּרַכְּבָה שֶׁל הַכְּפֵא הַקָּדוֹשׁ, וּאמֶר לו': אֵם תִּסְתַּבֵּל בָּאַלּוּ, תִּסְתַּבֵּל בָּאַלּוּ, מִשּׁוּם שְׁהַשְׁנִים עָשֵׁר הַלְלוּ נִקְשָׁרִים בְּשְׁנִים עָשֵׁר שְׁבָטִים. וְאֵם בָּאַלָּה תַּעֲשֵׂה בְּשֶׁפִים, בְּדִיּוֹקָן שְׁלָחָם לִמְטָה, שְׁהָם שְׁנִים עָשֵׁר שְׁבָטִים וְשְׁנִים עָשֵׁר דָּגְלִים פְּרוֹזִישִׁים, נִוְכֵל (דף ס"ו ע"ב) לְהֶם, וְגַלְחָם בָּהֶם בְּקָרְבָּן, וְגַעֲקָר אֹתָם מִן הָעוֹלָם.

וְהִנֵּנוּ וַיִּשְׁלַח מֶלֶאכִים, מֶלֶאכִים וְדָאִים. וְקָסְמִים בְּיָדִים - הַשְׁתַּלְשָׁלוֹת שֶׁל מֶלֶאכִים קָדוֹשִׁים

היו מביאים בידיהם. וזה לא ידע שבל הדרגות הצעליונות הן בידי הקדוש ברוך הוא. מה חשב بلך? חשב שעם ישראל נמסרו למלאכיהם בשאר העמים של העולם, ועל בין כתוב שמות של שנים עשר המלאכיהם הללו ישלח לו, והינו יישלח מלאכיהם.

אמր לו: בא וראה, כל הדרגות שקושות קשרים לשבר את העם הזה, הן מצד הצפון, ומצד הצפון עתידות לפול. שלטונו המבשפים שלנו הם מצד הצפון. עבשו נובל להלחתם בהם בקרבת, שחרי שנים עשר הללו שנים קשורים בהם, מצד הצפון מתחילה לחפות.

זה איל ומשMAL מתחיל התקף שלהם, נחלש ונשבר, משום שבל תקפתם הוא לאותו הצד. מהו? שבתוב (^{מ"א}) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה. מצפון מתחיל למנות. אמר, הנה התקף שלנו הוא מצפון, והם ארבעים חסר אחת דרגות, חזקים מברזל ונחשת. ותחתייהם אין

לְהַם חָשֶׁבּוֹן, וַעֲלֵי כֵּן נַוְלֵל לְעַרְדֵּבָּהָם קָרְבָּן
וְלְהַתְּגָרוֹת בָּהָם.

וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא עָשָׂה בָּהּ, שֶׁלֹּא הַשְׁאֵיר
אוֹתָם לְמַלְאָכִים וְלֹא לְצַבָּאות הַשְׁמִים,
אֶלָּא לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָדוֹ. וְכֹל אַלְוִי הַגְּדוֹלִים
וְהַשְׁלִיטִים חָלַק אוֹתָם עַל כָּל שָׁאר הַעֲמִים.
וּבְשַׁבָּאוֹ יִשְׂרָאֵל, נִטְלָה אוֹתָם הוּא לְבָדוֹ, וְהַנְּחִיל
אוֹתָם בְּתַקְפַּת נֹזֶת הָאִילָן, וְלֹא הַשְׁאֵיר אוֹתָם בְּיַד
הַמַּלְאָכִים, וְלֹא בְּיַד מִמְּנָה וְגִדוֹלִי הַעוֹלָם, שְׁבָתוֹב
(דברים ל'ב) בְּהַנְּחִיל עַלְיוֹן גּוֹיִם וְגּוֹי. וְאַלְוִי שְׁנִים עַשֶּׁר
תְּחֻזִּים, מִתְּחֻזִּים בְּאַרְבָּעָת צְדִיקִי הַעוֹלָם, אַחֲר
שְׁפִיר עֲנָפִים וְעַלִּים, נִטְלָה אֶת יִשְׂרָאֵל וְהַנְּחִיל
אוֹתָם בְּתַקְפַּת נֹזֶת הָאִילָן, שְׁבָתוֹב (שם) בְּיַד חָלָק ה'
עַמוֹּ יַעֲקֹב חָבֵל נְחַלְתֽוֹ.

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר: בַּמָּה יִפְחָה וּנְאָה זוּ שָׁאָמְרָתָה,
אֲשֶׁרִי דָּרַבְנוּ, שְׁבַמָּה דְּבָרִים עַלְיוֹנִים
קָדוֹשִׁים תְּרוֹחֵנוּ אוֹתָם וְרָאִיתִי. וְאָתוֹ יְהוּדִי תִּיהְיֶה
שָׁם לְפָנֵיכֶם. אָמֶר לְהַם: חֲבָמִים, כָּל הַדְּבָרִים

הַלְלוּ בָּמֶה טוֹבִים, וְדָבָרים עַלְיוֹנִים קָדוֹשִׁים הֵם.
מַה זוּה שְׁבָתּוֹב אֲחִרְיוֹ (שם) יָמַצְאָהוּ בָּאָרֶץ מִדְבָּר
וּכְזַי?

אמֶר לוּ: אִם יַדְעַת בּוֹ דָבָר - אָמֶר, שְׁתַרְיִ תְּהִכָּר
הַזֹּה פְּרִשְׁוֹתָהוּ בָּאָרֶץ, שְׁמַצָּא אָתוֹ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָרֶץ שְׁעוֹבָדִים עֲבוֹדָה זָרָה,
וְאֵין מִבְּירִים אֶת אִמּוֹנָת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶלָּא
כְּלָם הִיּוּ טוֹעַנִים אַחֲרֵי עֲבוֹדָה זָרָה, וְקָם אָרֶץ,
וְהַפְּרִיחַ בְּגִינִּיכֶם עַנְפָּת אֶחָד שְׁלִימָדָה לִפְנֵי רַבּוֹן הָעוֹלָם,
וּמַצָּא אָתוֹ שָׁם.

מַה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? נִטְלָ אֶת אָתוֹ
הַעֲנָף, וְנִטְעָ אָתוֹ וְהַשְׁקָה אָתוֹ, וְהַשְׁתַּדֵּל
עַלְיוֹ, וְעַכְרָ אָתוֹ מַשְׁם, וְשִׁתְלָ אָתוֹ בָּאָרֶץ אֲחִרָתָה,
שְׁבָתּוֹב (בראשית יב) לְךָ לְךָ מִאָרֶץ וּמִמּוֹלְדָתָךָ וּמִבֵּית
אָבִיךָ. וְעָשָׂה מִמְּנוּ עִם קָדוֹשׁ, וְזוֹ הַמְצִיאָה שְׁמַצָּא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָרֶץ שְׁלָא הָאָמִינוּ בְּקָדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא וְלֹא יַדְעָוּ מַיְהָוָא.

אָמַר אָזֶה יְהוּדִי: וְדֹאי יְפֵה הַוָּא, וְהַפְּלֵל נָאָה.

אֲבָל יִשׁ לְשָׁאָל, אֲםַר אַבְרָהָם הַיְהָ דִּיוֹקָן (דרישה
אליהו נבה בלה היא רמות, וצריכה להיות רמות, שתרי אברהם ממקום היה, וכי צא,
ו אברהם למטה בך אריך) **שַׁחַצְטָרָה,** ועוזה, **שַׁחַרְתִּי הַבְּטוּב** לא
מוצביה על אברהם כלל, ולא חזיר את אברהם,
ולא את יצחק, אלא את יעקב לבדו, **שַׁכְּבָתְוּב** (דברים
לו) **בַּי חָלַק** ה' עמו יעקב חבל נחלתו, **וּבְתוּב**
אַחֲרָיו יִמְצָאָהוּ.

אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר: עַמְּכָל זֶה לֹא קָשָׁה בָּאָזֶן, **שַׁחַרְתִּי**
אַבְרָהָם מִצְאָנוּ **שִׁיצָא** מִתּוֹךְ עַזְבֵּרִי עַבּוֹדָה
זָרָה, וּבָאָז - אֲתָּה עַל גַּב **שִׁיעָקָב** נִזְבֵּר, הַזָּא מִדְבָּר
עַל אַבְרָהָם, וְאֵין בָּלְל קָשָׁה בְּדָבָר. **אֲבָל** אָמַר יְדַעַת
דָּבָר או **חֲדוֹשׁ** - **אָמַר.**

פָתָח אָזֶה יְהוּדִי וְאָמַר, (בראשית א) **וְהָאָרֶץ** הִיְתָה
תָּהוּ וּבָהוּ - **מַי** **הָאָרֶץ?** אָזֶה הַנּוֹדָעָת
לְמַעַלָּה וּמַטָּה. הִיְתָה תָּהוּ, **מַה** זֶה תָּהוּ? זֶה כָּו
יָרֵק **שְׁמַקִּיף** אֶת בָּל הָעוֹלָם, וּנְקָרָא כָּו תָּהוּ,
שַׁכְּבָתְוּב (ישעה לו) וּגְטָה עַלְיָה כָּו תָּהוּ וּאַבְנֵי בָּהָו.

בָּמוֹ שְׁנִינָה, אֲבָנִים מִפְלָמוֹת שְׁמַשְׁקָעוֹת בְּתוֹךְ הַתּוֹמָות, וַיְמַחֵם יוֹצְאִים מִים.

עַכְשָׁוִי יָשׁ לְדִעָת, תְּהִוָּה, שְׁהַזָּא כְּוֹ יַרְקָן, מַהוּ כְּוֹ יַרְקָן? אֶלְאָ מִצְאָנוּ בְּסֶפֶר הַרְוָפָא קִירְטִינָא, וַיַּדְן שֶׁל קְسָרִי שְׁמָוֹ, וַקּוֹרָאים אֶת שְׁמָוֹ הַרְוָפָא קִירְטִינָא, מִשְׁוּם שְׁהַזָּא גְדוֹלָל בְּלַ הַרְוָפָאים וְגַבְבָּר בְּחַכְמָה. וּבְכֵד בְּלֶשׁוֹן פְּרָסִי קוֹרָאים לְאָדָם גַּבְבָּר קוֹרָאים לוֹ קִירְטִינָא, גְדוֹלָל וְגַבְבָּר בְּחַכְמָה. וְהִיא אֹמֶר, וְהַאֲרִיז הִתְהַה תְּהִוָּה, מַה זוֹה תְּהִוָּה? הוּא כְּוֹ יַרְקָן שְׁמַקְיָף בְּלַ הַעֲזָלָם, וְמַי הוּא? קְלִיפָּת הָאָנוֹז, וְזֹהִי הַקְּלִפָּה הַחִיצּוֹנָה, שְׁהִיא יַרְקָה.

לְפָנִים מִפְנֵנו - בְּהָוָה. אָוֹתָן אֲבָנִים מִפְלָמוֹת שְׁמַהָּן יוֹצְאִים מִים. מַתְהָוָה גַּמְשָׁךְ עֹור וּבָשָׂר. מִן בְּהָוָה גַּמְשָׁבוֹת הַעֲצָמוֹת.

לְפָנִים מִפְנֵנו - וְחַשְׁךְ. זֹה הַחַשְׁכָּה שְׁגַמְשָׁךְ מִפְנֵנו הַעַם שֶׁל עַשְׂיוֹ. וְאִם תֹּאמֶר מִן תְּהָוָה - בְּכֵד זֹה וְנָאִי, שְׁהָרִי מִהַחְשָׁךְ תָּלִוי תְּהָוָה. אֶלְאָ אָוֹתָם אֲבָנִים מִפְלָמוֹת נִכְנָסוּ בְּאַמְצָעָה, שְׁמַמְנָנוּ גַּמְשָׁבוֹת

העצמות, במו נגא אמר. ויהחשה מшибה דקה,
שምנה גמיש עשו.

וירוח אלחים - זה מה האנו, שמשם גמיש יעקב
חשלים, במו האנו הודה, שברות (יהוקאל א)
והפה רוח סערה באה מן הצפון, בנגד התהה.
לפנים מפנו - עני גדול, בנגד התבחו. לפנים מפנו
- ואש מתלקחת, בנגד החשה. לפנים מפנו - וננה
לו סביב, בנגד של וירוח אלחים.

ומתובה בעין החشم - לפנים מהבל, שבגדו
מרחפת על פני המים. זו רוח האם
העלונה שמרחפת על הבל. יעקבחשלים הוא
ונדי מה האנו, והקדוש ברוך הוא ימצאהו בארץ
מדבר ונדי. אחר כה עשה הקדוש ברוך הוא את
כל אותן הקלות שלהם, שבלם יהיו משבדים
לו.

אראו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כובב
מייעקב ועם שבט מישראל וגוי' (במדבר כד).

אך אפ"ו - את הַגָּאֵלָה הַזֶּה, שֶׁהִיא רְבִיעִית. וְלֹא עֲתָה
- אַלְאָ לְסֹוף הַיָּמִים.

שְׁנַׂיתָה יָמִים הִיוֹ בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי רְאִינוּ,
שֶׁהָאוֹרוֹת שֶׁהִיוֹ בָּז, מִסְתַּלְקִים וְדוֹעָכִים.
הַשְׁמֵשׁ וְהַלְּבָנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלּוֹת נִגְנוּ בָּז. אַלְוָ
הַתְּהִווּ בְּמַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, וּבָז הַסְּתַלְקָו בַּיּוֹם שֶׁל
הַאַלְפָת הַרְבִּיעִי.

בְּכָה רְבִי שְׁמַעְיָן וְאָמַר: אֹוי שְׁהַגְּלוֹת גַּמְשַׁבָּת, וְמַיְ
יִכּוֹל לְסַבֵּל אַזְתָּה. (דף סח ע"א) אָמַר לוֹ: אֵי רְבִי,
אֵי רְבִי, אַלְוָ הַיִתְ יָדָע בְּמַה בְּהַלָּה וּבְלַבּוֹל עִשָּׂה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל תְּרִיקִיעִים בְּשָׁעָה שְׁגֹור
וּמְסַר אַזְתָּם לִיְשָׁרָאֵל בְּיַד אַזְתָּה הַשְּׁפַחַת,
וְלֹא הָשַׁתְּעַבֵּד תְּחִת הַיד שֶׁל אָדוֹם.

בְּשָׁעָה שֶׁהִיוֹ בּוֹתְבִים פְּסָקִים בְּרָקִיעַ, טָרַם נִחְתַּמוּ
בְּחוֹתְמָת בְּחוֹתָם הַמְּלָה, קָרָא הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לְכָל צְבָאות הַשָּׁמַיִם, וּקָרָא לְגָבְרִיאֵל,
שְׁקָסָת הַסּוֹפֵר בְּמַתָּנוֹן, וְאָמַר לוֹ: עַכְבָּ אֶת
הַפְּסָקִים שְׁטַרְתָּם נִחְתַּמוּ, וְאַבְכָּה עַל בְּנֵי, וְאַעֲשֵּׂה

לָהֶם מִסְפֵּד וַיָּבֹל. בְּשִׁבּוּעָה עַלְיכֶם, כֹּל צְבָאות
הַשָּׁמִים, שְׂתַעֲזֹבוּ אֶתְתִּי וְלَا תִתְחַזְקוּ לְנַחֲמָנִי, בָּמוֹ
שֶׁנְאָמַר (ישעה כב) עַל בֵּן אָמָרְתִּי שְׁעוֹ מִגִּיא אָמָרְדָר
בְּבָבִי אֶל תָּאַיצוּ לְנַחֲמָנִי עַל שֵׁד בַּת עַמִּי.

בָּעֵט בְּעִיטוֹת בְּרָקִיעַ שֶׁל עֲרֻבּוֹת, וַעֲשָׂה בָּו
בְּקִיעִים וְמְלוֹנוֹת פְּתוּחִים. פָּתָח וַיֹּאמֶר:
בְּנִי, בְּנִי אֲהוֹבִי מַעַי, גְּדוֹלָתִי אֶתְכֶם וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם
בָּמוֹ אָב שְׁגֹוטֶל אֶת בָּנוֹ, לְמִדְתִּי אֶתְכֶם אֶת
יָרָאתִי, הַשְׁלַטְתִּי אֶתְכֶם עַל כָּל אָמֹת הָעוֹלָם.
חַטְאָתֶם לִפְנֵי בְּבִמָּה חַטָּאים, עַבְרָתִי עַלְיכֶם,
מְשֻׁזּוּם שְׁבָנִים נְכָבְדִים אֲהוֹבִים הָיִיתֶם לִפְנֵי.

בְּנִי בְּנִי, אַקְרָא לְאַרְבָּעָת אַדְدִי הָעוֹלָם, וַאֲשִׁבְעֵץ
אֶתְכֶם עַלְיכֶם. מִזְרָח מִזְרָח, בְּשִׁבּוּעָה עַלְיךָ,
אִם בְּנִי יַתְפֹּרוּ בְּינָה, שְׂתַסְתַּבֵּל בְּתָאָר וּבְדִיזָּקָן
שְׁלָחָם אֵיךְ הַשְׁפְּטוּ וְהַשְׁחְרְטוּ בְּעַנוּיוֹם שְׁעוֹשִׁים לְהֶם
בְּתוּבָה, וַתְּבַכֵּה וַתְּסַפֵּד עַלְיכֶם וַתְּשַׁמֵּר אֶתְכֶם.

בְּנִי בְּנִי, כִּשְׁהִיִּתְמָם בְּבֵיתִי, בְּחֵיק אַמְכָם, בְּעַדְגִּים
וּבְעַנוּגִים, לֹא הַשְׁגַּחֲתָם עַלְיךָ. בְּנִי בְּנִי, מָה

אֲעַשָּׂה לְכֶם, גּוֹרָה גּוֹרָתִי בְּשִׁבּוּעָה, אֶלָּא אֵנִי וְאַתֶּם
גְּגַלְּתָה.

מֵשֶׁת, הַרְוֹצָה הַגְּאָמָן, אֵיךְ לֹא תַשְׁגִּיחַ עַל בְּנֵי,
הַצָּאן הַקָּדוֹשׁ שְׁמַפְרָתִי בְּיַדְךָ? מִזְרָח
מִזְרָח, הַתְּעוֹזֵר אֶל מֵשֶׁת, וַתְּבַכְוּ וַתְּסַפְדוּ עַל בְּנֵי.
אֲבָל וּמִסְפֵּר הַשְׁמִיעוּ בַּאֲחֶר, עַד שֶׁאֵנִי אֲשֶׁר
וְאֲדָבָר עַמְּכֶם.

בְּנֵי בְּנֵי, אֲהוֹבֵי נֶפֶשִׁי, אֵיךְ תַּלְכֵי בְּשַׁלְשָׁלוֹת
חַזְקוֹת, יְדֵיכֶם מִתְהַדְקִים לְאַחֲרֵךְ. בְּנִים שְׁגַדְלָו
בְּעָדוֹנִים, בְּנִים שְׁחִיוּ יְקָרִים מִפְּנֵי וּסְפִירִים. בְּנֵי בְּנֵי,
חַסְדִּים קָדוֹשִׁים, אֵיךְ תַּפְלוּ בְּיַדְךָ נְבָרִים, שְׁאַיִן
מְרֻחָמִים בְּלָל. הַבָּשָׂר הַקָּדוֹשׁ שֶׁל גּוֹפֶכֶם גּוֹרָק
וְגַתְחָלֵל בְּשִׁזְקוֹת וּבְרָחוּבוֹת. בְּנֵי בְּנֵי, וַיְיָעַלְיכֶם
וְעַלְיִ. אוֹ קָרָע לְבָשָׂר הַמְּלָכּוֹת שֶׁלּוּ. וְהַיָּנוּ מַה
שְׁכָתוֹב בְּצַע אַמְּרָתוֹ.

דָּרוֹם דָּרוֹם, בְּשִׁבּוּעָה עַלְיִה, בְּשִׁירְתְּפִוּרִי בְּנֵי
בְּתוּכֶה, שְׁתַסְתַּבֵּל בְּהֶם אֵיךְ מִשְׁחָר
דִּיוֹקָנֶם, וַיְמִינֶם שְׁבָוָרָה בֵּין הַעֲמִים. דָּרוֹם דָּרוֹם,

בשׁבּוֹעָה עַלְיהָ, הַתְעוֹרֵד לְאֶבְרָהָם אֲהֹובִי, וַיֹּאמֶר לוֹ אֱיךָ נִפְלֹו בְּנָיו וַהֲתִפְזֹרוּ בֵּין שׂוֹנְאֵיכֶם, וַתִּבְכְוּ וַתִּסְפְּדוּ עַלְיהֶם. דָרֹום דָרֹום, בְשׁבּוֹעָה עַלְיהָ. שְׁתַשְׁמַר בְּנֵי אֲהֹובֵיכֶם נֶפֶשֶׁי, בְשִׁירְפְּזֹרוּ בְתֹוכֶה.

צְפּוֹן צְפּוֹן, הַתְעוֹרֵד בְּקוֹל בְּכִיה וַמְסַפֵּד וַאֲבָל וַיֹּגֹזֵן אֶל בְּנֵי, וַיֹּאמֶר אֶל הַעֲקֹוד שֶׁל מִזְבְּחֵי אֱיךָ הוֹלְבִים בְּנֵי וַיֹּאֶיךָ נִפְלֹו בְּחֶרֶב. אֶל תִּאְמְרוּ זֶה וַאֲלֹתְדִיעוּ זֶה לְיעַקְבֵ אֲבֵיכֶם, שֶׁלֹּא יִתְהַפֵּךְ הַעוֹלָם בְּרָגְעָה.

מַעֲרֵב מַעֲרֵב, הַתְעוֹרֵד לְנִאָקָת הַחְלָלִים וַהֲמִלְחָמוֹת הַחְזָקוֹת שֶׁל בְּנֵי. הַתְעוֹרֵד אֶל אֲהֹובָתִי יוֹנָתִי תִּמְתַּי, אֱיךָ הוֹלְבִים בְּנֵיתָה, וַיֹּאֶיךָ מַתְפִּזְרִים בְּכֶפֶה צְדִים.

אֲחֹותִי בְּתִי רְעִיתִי, הַרְזֹעָה שְׁלִי, אֲהֹובָת נֶפֶשֶׁי, מַה גְּעַשָּׁה מִבְנִינוֹ, מַה הֵם יִعְשׂוּ? אֲבָל אֲהֹובָתִי אֲחֹותִי, אָמַר לְךָ, אֵם בְּרַצּוֹן עוֹלָה עַלְיהָ, אַת מִרְבָּעָת, וַהֲכָנָפִים שְׁלִיךְ פְּרִוְישָׁות לְאַרְבָּעָה צְדִים. בְשׁבּוֹעָה עַלְיהָ, בְּתִי יְחִידָתִי, שְׁתַלְכִי

עֲמָם וְלֹא תַעֲזִבֵּן אֶתְכֶם, וְתַכְפִּי עֲלֵיכֶם בְּאֶרְבָּעָת
צְדִיקִי הָעוֹלָם. וְאֵם לֹא, יַאֲבֹדוּ מִן הָעוֹלָם.

מָה אָמַר לְהָ, רַבֵּי. בְּאוֹתָה שְׁעָה שְׁבָנָסָת יִשְׂרָאֵל
שׁוֹמְעָת אֶת זֹה, מִרְימָה קֹול, וּמִזְעָזִים
שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלְף עַזְלָמוֹת, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עֲמָת. וְאֹו (ירמיה לא) קֹול בָּרָמָה נְשָׁמָע נָהִי בְּכִי
תִּמְרוֹרִים רְחֵל מִבְּבָח עַל בְּגִינָה. וְאֹו הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא, (ישעה כב) וַיַּקְרָא אֶלְגִּי יְהוָה צְבָאות בַּיּוֹם הָהּוּא
לְבִci וְלִמְסָפֶר.

מַי רָאָה אֶת הַבְּהָלָה בְּכָל הַרְקִיעִים? מַי רָאָה
הַבְּלָבָול וְהַמְּסָפֶר שְׁשָׁם, עַד שְׁבָל צְבָאות
הַשָּׁמַיִם חָשְׁבוּ שִׁיאִת הַפְּכָנוֹ בָּל הָעוֹלָמוֹת?

אָמַר לְהָ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְכָנָסָת יִשְׂרָאֵל: בַּתִּי
יְחִידָתִי שְׁלִי, תְּלִבִּי לְכָפֹות עֲלֵיכֶם וְלִדְוֹר
עַם בְּגִינָו. אָמָרָה לוֹ: רְבּוֹן הָעוֹלָם, לֹא אַלְיָה! אַחֲר
שְׁרֵבִית אֶתְכֶם וְתִקְנַת אֶתְכֶם וְגַדְלַת אֶתְכֶם, אֲתָּה
רוֹאָה לְשׂוֹנָאיכֶם שְׁאָוְבָלִים אֶתְכֶם, וְתִשְׁבַּח אֶתְכֶם
שָׁם? אֹו נְשָׁבָע לְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַקִּימָה

וְלֹא אַת יִשְׂרָאֵל וְלֹהֶזְצִיאָם מִן הַגָּלוּת, בָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (ירמיה לא) כִּי אָמַר ה' מְגֻעֵי קֹלֶך מִבְכֵי וְנוּ', וַיֵּש תְּקוּה לְאַחֲרִיתך כָּו', וַיָּשִׁבו בָּנִים לְגִבּוּלָם.

יעל זה יצאה מלפנינו. כיון שיצאה מלפנינו, פתח הקדוש ברוך הוא על כל צבאות השמים, ואמר איך יועט זהב. וכל אורת הקינה של אלף ביתא, הקדוש ברוך הוא לבוד אמר אורת, אחר לכך קשור אהבה בקינה היה וחתמו הפתקים.

ובעת נחרז לפרישת, שונדי הגלות נמשכת. (במדבר כד) אר��ו ולא עתה. למי אמר אר��ו? לאותו שנאמר עליו כי איןנו, בשיבא לפקד את האילת. ולא עתה - ולא לזמן קרוב. אשורנו ולא קרוב - הסתכלתי בו, אבל לא בעת, אלא לזמן רחוק.

דרך בוכב מיעקב. רבי רבי, כמה נסודות בלולים באן. פתח ואמר, (בראשית ב) ניפל ה' אלhim פרדמה על האדם ויישן. בשברא הקדוש

ברוך הוא את אדם בראשו, ברא אותו דו פרצופים, והוא מחברים יחד בלי פירוד. מה הטעם? משום שבטוב (שם ח) זכר ונקבה בראם, בלי פירוד, ולא בתוב בראשו, אלא בראשם.

כיוון שגבראו, היו יחד זה עם זה בשווה. מה עשה לו הקדוש ברוך הוא? נפטר אותו נסירה, ונטל ממו את הנקבה, והתקין אותה בבמה תקונים, וקשת אותה בבמה קשוטים, ולהלביש אותה בבמה לבושים.

באייה מקום? בנן עדן התקין אותה. במה קשוטים קשת אותה? شبעים. ומה شبעים פנים לזרה. במה תקונים תקן לה? שלשה עשר תקונים. הם שלוש עשרה מדות שלתורה נדרשת בהן. במה לבושים הלביש אותה? שלשה לבושים. ומה שלשה סדיי משגה, בפחות פנים.

כל התקונים הללו, וכל הקשוטים הללו, וכל הלבושים הללו, עשה לה הקדוש ברוך הוא

שם בנו עדן, ואחר בָּה (בראשית ב) ויביאָה אל האָדָם. ואָדָם הִיבָּן תֵּיה? בַּמְקוֹם הַגְּדוּלָה שֶׁל צִיּוֹן, שֶׁשֶּׁם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. (דָבָר ע"ב) זֶמֶשֶׁם נִטְלָ אֹתָם וְהַכְנִיסָם לְנֵנוּ עדן, וברך אותם בירכת חתנים.

וזה סוד (במדבר כד) דָרְך כֹּובֵד מִיעַקְבָּר. דָרְך וְקַשְׁטָה וְתַקְזֵן אֹתוֹ הַפּוֹבֵד שֶׁגַּפְלֵל מִיעַקְבָּר. שְׁמַשּׁוּם בָּה, בְּשִׁבְילָה יִתְגַּלֵּה מֵשִׁיחַת גָּלָה. מִשּׁוּם שְׁעַל זה הִיה בָּא אֶלְيָה, וְגַם שְׁמַעַלְהָ לְמַטָּה. וְקַם שְׁבַט מִישְׁרָאֵל - זה עַז התהוים. וְקַם, כְּמוֹ שָׁגָגָאָמָר (שם ו) וְהַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי.

ובְּשִׁזְׁזה יִתְהַגֵּד - וּמְחֵץ פָּאָתִי מִזְאָב וְגַ�ו. בְּלָ אֹתָם הַצְּדָדים שְׁנָאָחוּם בְּעֵז הַתְּחִתּוֹן, יַעֲבָרוּ וַיַּוְסְרוּ מִמְּנָנוּ. וְאוֹ, (שם ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפָּעָם. זה וּמַן הַעֲדִינוּם וְהַעֲבוּדִים לְהַשְׁתַּعֲשָׂע יְחִידָה, וְלֹא בְּשָׁאָר הַפְּעָמִים שַׁהְצָר הַרְעָה נָאָחוּ בֵּינֵינוּ. אֲבָל בְּעֵת אֵין בְּלִבּוֹל שֶׁל הַצָּדָר הַאַחֲר עָמָנוּ, אֲלֹא עַצְּם מְעֻצְּמִי, וְלֹא שְׁתַׁוֹּת אַחֲר שֶׁל רַע.

עַצְם מֵעַצְמִי - אָזֶר הַאֲסִפְקָלְרִיה הַמְאִירָה מִמְשָׁך.
וּבָשָׂר מִבְשָׂרִי - מִלְבֹּושׁ מֵאוֹתוֹ מִלְבֹּושׁ
שְׁחַתְלְבָשׁ בּוּ הָאָזֶר הַעֲלִיוֹן שְׁלִי. לֹזֶאת יִקְרָא אֲשֶׁר
- בְּשָׁלְטוֹן עַלְיוֹן עַל בְּלַעַולָם, שְׁלָא תְּסִיר
לְעוֹלָם. אָז (דניאל ב) תְּדַק וְתְסַפֵּה בְּלַא אַלְוָה הַמְלָכִיָּה,
וְהִיא תְּקוּם לְעוֹלָם.

אָרָאנוּ וְלֹא עָתָה - חִרָּאִיה הַזֶּוּ שָׁאָנִי רֹאָה, עַתִּיד
אָנִי לְרֹאָתוֹ וְלְהַתְּקַרְבֵּן יְיחָד. וְלֹא עָתָה -
בְּגָלוּת בְּבָל, בָּאוֹתוֹ הַבִּית שְׁבָנוּ עֹזְלִי גּוֹלָה.
אָשְׁוֹרָנוּ - אָנִי עַתִּיד לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ פָנִים בְּפָנִים. וְלֹא
קָרוֹב - אָלָא בָּאוֹתוֹ הַבִּית הַאָחָרוֹן. שְׁבִין זֶה וּבִין
זֶה לֹא תִּהְנַתֵּת, וְלֹא קָרְבָּה וְאֲחֻדּוֹת בְּרָאי.

אֵי רַבִּי אֵי רַבִּי, בִּמְהָ קָשָׁה הַדָּבָר, בִּמְהָ אָרְךָ
הַזְּמָן, בִּמְהָ צְרוֹת עַל צְרוֹת מִזְמְנִים
לְשׁוֹנָנָיהם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת, וּבִמְהָ חִיּוֹת יִשְׁלָטָה,
וּבִמְהָ יִשְׁאָנוּ לְטַרְפָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּבָל זָמָן וִזְמָן
עַד סֹוף תִּימִים.

**לְסֹת הַיָּמִים, בֶּפִי שָׁעָה שֶׁל יוֹם, בַּזָּמֵן שְׁזֹרֶת
הַשְּׁמֶשׁ, מִהָּיוּם הַשְּׁשִׁי, בְּשָׁעָה שְׁזִוְדָמָנוּ לְפִי
מְנִין הַשְׁגִים שֶׁל יוֹבֵל וַשְׁמֵטָה יְהָה, שַׁחֲוָא רַעַ"ד
מִהָּיוּם הַשְּׁשִׁי. עַתִּיד קֹול אֶחָד לְהַתְעוֹרֵר מִרְוִימָה
רוּמִי חַרְקִיעִים, קֹול עַצְוֵב בָּמְרִירּוֹת, מָה שֶׁלֹּא הִיה
בָּה מִיּוֹם שְׁגָבָרָאוּ הַעוֹלָמוֹת.**

וְהַקּוֹל הַהוּא יִתֵּה רָק, בְּחַשְׁאי, בְּמִרְיוֹת
וְעַצְבּוֹת, יוֹרֶד וְעוֹלֶה, עֹלֶה וְיֹרֶד, וְכֵן
אָוּרָה: אִילָת אֲהַבִּים הָיָת לִי מִינִם הָרָאשׁוֹנִים
וְגַשְׁבַּחַת מִפְנֵי. אֲהַבּוֹת כִּימּוֹת הָיָה לִי עַמָּה. אֲנִי
גַּזְבֵּר שְׁחוֹתָם דִּיוֹקָנָה הָיָה חֲתּוּם עַל לְבִי, וְהַיָּה
חֲתּוּם עַל זֶרוּעִי, וְהַיָּה חִזְקָה בְּתוֹבִי אֲהַבְתָּה,
וְרַשְׁפֵּי שְׁלַחְבָּתָה בּוֹעֲרִים בְּתוֹבִי.

בְּאוֹתָה שְׁעָה צַוָּק נִשְׁלָשׁ צְעֻקוֹת זוֹ אַחֲרָ זֹ,
וַיַּזֶּד עַזְעוֹן הַרְקִיעִים, וַיַּזֶּד עַזְעוֹן בָּל
הַעֲזָלִים, עַד שִׁישְׁמָעָן שְׁלָשָׁה קְולֹות לְתוֹךְ דָג
הַתְּפִינֵין, וַיַּבְרַח אַרְבָּע מֵאוֹת אֶלָף פְּרִסּוֹת לְתוֹךְ דָג
אַחֲרָ שֶׁל הַיּוֹם. וַיָּשֶׂם יוֹשִׁיט מִצְוֹדוֹת וַיַּפְרַשׁ רְשַׁתוֹת,

וַיִּמְשֹׁךְ אֶתְתוֹ מִן הַיָּם, וַיַּכְנִים אֶתְתוֹ לְתֹוךְ יִשְׁיבָת
הַרְקִיעַ, וַיַּרְא אֲמָנוֹ בְּלֵד אֶתְנוֹ הַקְשִׁיות וּבְלֵד אֶתְנוֹ
הַמִּחְלּוֹקוֹת שֶׁהַקְשֹׁו שֶׁם, וַיְהִי תִּפְוּס שֶׁם מֵאָה
וְחַמְשִׁים יוֹם.

וְאֶתְתוֹ זָמֵן יָבִנָם הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּלֵד צְבָאות
הַשְׁמִים, וְבְלֵד בְּנֵי יִשְׁיבָתָו, וְהוּא מַעַל
בְּלַם, וּמַבְיאִים לְפָנָיו אֶתְתוֹ תְּגִין, וַיַּקְשֵׂר שֶׁלֶשֶׁת
קָשָׂרים בְּצֹאוֹר, וַיַּטְלֵלוּ אֶתְתֶּם שֶׁלֶשֶׁת הַאֲוֹהָבים,
וַיִּתְחַזֵּרְוּ הַאֲוֹהָבים לְמִקְוָם שְׁהִיה תִּפְוּס שֶׁם. וְאֶתְתֶּם
הַאֲוֹהָבים יָבִנְסֻוּ לְהַיְכֵל אֶחָד שְׁגִירָא אַהֲבָה, וַיְהִי
גְּנוּזִים שֶׁם.

וְגַשְׁבַּע לְהָם הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְבָל אֶתְתֶּם
הַצְּבָאות, וְלַשְׂתִּי הַיִשְׁיבָת, לְלַכְתֵּב כָּלָם
וְלַשְׁמַע אֶת קֹול הַאֲהִיבָה, שֶׁהוּא מַתְאִינָה לַשְׁמַע
קוֹלָה עָמָם. בְּאֶתְתָּה שְׁעָה יַתְעוֹרְרוּ עַל הָעָם הַקְדוֹשׁ
צְרוֹת אֶלָּו עַל אֶלָּג, בְּדַחַק רַב, וְהָם צְעוֹקִים צְעָקָה
אַחֲרֵ צְעָקָה, דְּמָעוֹת אַחֲרֵ דְּמָעוֹת, וַיַּעֲוֹרְרוּ אֶתְתָּה,
וְהָיָה מִשְׁמִיעָה קוֹל עַל בְּנֵיהֶם.

וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קֹרֵא וַאֲמִרָה: זֶה יְאִלָתִי,
חֶבְרָתִי, יוֹנָתִי, שְׁלִימָתִי הַיּוֹשֵׁבָת בְּגִニִים,
שֶׁלֹא הִיְתָה יוֹשֵׁבָת אֶלָא בְּסֶתר הַמְּדִרְגָה הַפְּנִימִית,
בֶּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִים מא) כָל כְבוֹדָה בַת מֶלֶךְ פְנִימָה.
וְכֹעֶת בְּגִニִים, בְּחַצֶףָה, בָאָם שְׁחָלָבָה אַחֲרָבָנָה
בְשֹׂוקִים וּבְרֹחוֹבּוֹת הַקְּרִיה מִפְחָד שֶׁלֹא יִזְיקֶךָ לֹא.

אִילָתִי חֶבְרָתִי רָאִי, תָרִי כָל הַחֶבְרִים שֶׁל שְׁתִי
הַיּוֹשִׁבּוֹת בָּאָן, הַחֶבְרִים שְׁתָם בְּגִי
הַיּוֹשִׁבּוֹת מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעָנִי, שְׁתָשְׁוֹקָתִי
לְשָׁמָעַ לְקוֹלֵךְ.

כַמָה פְעָמִים שֶׁלֹא שְׁמַעְתִי אֶת קוֹלֵךְ וְלֹא יִדְעָתִי
אוֹתָה, אוֹ הִיָּה כָל הָעוֹלָם בְּעַרְבּוֹכִיה, עָמִים
בְעָמִים, אָמֹות בְּאָמֹות. וּמִ שֶׁלֹא נִרְאָה לְמֶלֶךְ,
יִבְיאָו אֹתוֹ לְשָׁלַט. וִיְבִיאָו עָמֹו עָמִים זָרִים,
וְלִשְׁוֹנוֹת אֶחָרִים, שֶׁלֹא מִכְירִים הַדִּין וְלֹא נִמּוֹסִי
הַמֶּלֶכְות. וּכַמָה קְרֻבּוֹת יִחְשְׁבוּ לְעַשׂוֹת.

וְתוֹךְ שֶׁפֶה רֶפֶה וְדָבָר רֶה יַעֲשֵׂה בְּרָצָנוּ וַיַּשְׁלַט.
וַיִּחְשַׁב כַמָה מְחַשְּׁבּוֹת לְהַרְעָע. וְעַל הָעָם

הַיְיחִיד יֵעֶשֶׁת נָהֲגִים רְعִים. אֹז תְּהִיה צִרָּה עַל צִרָּה
עַל אֹתוֹ הָעָם הַיְיחִיד. בָּאָתוֹ הַזָּמָן יִתְחַזֵּק הַקָּדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הַזָּא, וַיִּפְּרִים אֶת אַיִלָּתָו בְּכֹמֶה פִּיוֹסִים, וַיִּחְזַּיק
בָּה, וַיִּקְיַּמֶּה מִן הַעֲפָר, הוּא וְלֹא אָחָר. וַיְשַׁתִּי
יִשְׁבּוֹת יְשָׁאָרָיו עַמָּה.

שְׁלָשָׁה מִלְבִּים יְשָׁאָרָי, וַיַּתְעֹזֵרְרוּ בְשֶׁלֶשֶׁת צִדְדֵי
הַעוֹלָם עַל הָעָם הַזָּה. וְאֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁהִיה
שְׂוִילָת בְּפֶה רָה, יְשַׁלְּט בְּרָגָן רַב וַעֲטָף וַתְּקַפֵּעַ עַל
הָעָם הַקָּדוֹשׁ.

וּבְחֶדֶש הַשְּׁלִישִׁי, בְּאַרְבָּעָה לְחֶדֶשׁ, בְּתִשְׁעָה שָׁעָות
וְחַצִּי, יַלְבוֹ בָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה עִם הַאֲגִילָת
לְתֹזֵד קָבֵר הַרְוֹצָח, נָאמֵן הַבֵּית, וַתִּתְהַזֵּן עַלְיוֹ שְׁלָשָׁה
קוֹלוֹת. בְּשָׁעָה שְׁהַשְׁמֵשׁ יִתְבָּגֵם מִן הַעוֹלָם, וְקָבְרוּ
יִפְתַּח, וַיַּרְצֹו בְּנֵי הַיְשִׁיבָה לְהַבְּגִים לְשָׁם, וְלֹא תִּגְתְּנוּ
לָהֶם רִשּׁוֹת, וַיַּעֲלוּ בָּלָם לְמִקּוֹםם. וְהִיא תַּבְּגִים,
וּמַתּוּבָה יֵצֵא מִהָּרִיצָא. וַתִּמְצֹא אֶת מַשָּׁה יוֹשֵׁב
וְעֹסָק, וַגֵּר דָּזֵלָק לְפָנָיו, וּבָמָה רִיחוֹת וּבְשָׁמִים
סְבִיבוֹ.

כִּיּוֹן שְׁרוֹאָה אֶזְרָחָנְבָּנְתָּה, יְקוּם וַיַּתְהַכֵּר יְחִידָה זוּה
עַמְּ זֶה, וַקְוָלוֹת יַתְעֹזְרוּ בְּרוּם רְזִימִי
חַרְקִיעִים, וַחֲקָדוֹשׁ בְּרוֹדָה הוּא יְשִׁמְעָה, וַיַּבְגִּים לְהַזְּדָה
הַיְבָל הַאַהֲבָה, וַיַּטְלֵל מִשְׁמָם שְׁלֵשָׁה אֶזְרָחִים, וַיַּפְתַּח
לָהֶם מַעֲרָתָו. אָז יַתְעֹזֵר הַמְּשִׁיחָה (דף סט ע"א) בְּלִילָה
הַהּוּא וַיַּמְצֵא שֵׁם עַמְּם, וַיַּחֲזֹר עַל סְדוֹרוֹת הַתּוֹרָה
בְּכָל אֶזְרָחָוֹת הַלִּילָה בְּמַעֲרַת מִשְׁמָה.

וּבְשִׁעְוָלָה עַמְּדָה הַבְּכָרָה, יָגִנוּ הַמְּשִׁיחָה, וַיַּשְׂאָרוּ
מִשְׁמָה וַשְׁכִינָה בַּיּוֹם הַהּוּא, בְּיוֹם
הַשְׁבּוּעוֹת. וְעוֹלָה הַשְׁכִינָה עַל אֶזְרָחָוֹת הַחֲרָה, וַתְּשִׁמְעֵץ
שְׁלֵשָׁה קְוָלוֹת, אֶחָד בְּנִגְדָּה אֶבְרָהָם וֶאֶחָד בְּנִגְדָּה
יִצְחָק, וֶאֶחָד בְּנִגְדָּה מִשְׁמָה וַיַּעֲקֹב. וְהִוְיָה שְׁבָתוֹב (ישועה
ט) עַל הַר גִּבְעָה עַלְיָה לְךָ מִבְשָׁרַת צִיוֹן הַרְיָמִי בְּכָחָה
קְוָלָה וְגַנוּ, הַרְיָמִי אֶל תִּרְאָי אַמְרִי וּבוּ.

הַרְיָמִי, הַרְיָמִי - זוּ תְּרוּעָה וַתְּקִיעָה וַתְּרוּעָה
בְּאַחֲת. הַרְיָמִי - זוּ תְּרוּעָה. הַרְיָמִי אֶל
תִּרְאָי - תְּקִיעָה. אַמְרִי - הַגָּה תְּרוּעָה תְּקִיעָה

וְתִרְוֹעָה בַּאֲחַת. זֶה נִקְרָא שׁוֹפֵר תִּרְוֹעָה, שׁוֹפֵר מֵאוֹתָה תִּרְוֹעָה שֶׁלְמַעַלָּה.

שׁוֹפֵר קָטָן, מִשּׁוּם שִׁיעֵישׁ אַחֲרֵי שֶׁגְקָרָא שׁוֹפֵר גָּדוֹל. שׁוֹפֵר קָטָן זה נִקְרָא שׁוֹפֵר הַזָּקָן הַזָּקָן תִּנוּעָת הַמְּאוֹר. זהו שְׁבָתוֹב (שמות יט) וַיְהִי קֹול הַשּׁוֹפֵר הַזָּקָן. מִשּׁוּם שָׁאַחֲרֵי הוּא שׁוֹפֵר גָּנוֹז וְטָמֵיר, וְלֹא הַזָּקָן. אָבֶל זה הַקָּטָן, הוּא בָּאָן בַּיּוֹם הַשְׁבּוּעָת, זהו שְׁמַתְעֹזֵר בַּיּוֹם שֶׁל הַתּוֹרָה, בַּיּוֹם הַשְׁבּוּעָת.

בְּהַתְעֹזְרוֹת הַשׁוֹפֵר הַזָּה, שְׁמַתְעֹזֵר בְּתִרְוֹעָה וְתִקְיָעָה וְתִרְוֹעָה, יַתְעֹזְרוּ הָאָבוֹת מִתְזָקָן הַמְּעָרָה, וַיַּתְעַלְוּ בְּרוֹתָה, וַיָּבָאָו אֲלֵיהֶם. וּמִאָזֶה הַקֹּול בְּמַה רְשָׁעִים בָּאָרֶץ הַקְדּוֹשָׁה יִמּוֹתָה, וַיִּסְתְּלִקוּ מִן הַעוֹלָם. בָּאוֹתָה הַיּוֹם עֹלוֹת הַתְּפִלּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִקּוֹם, שְׁהָם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדּוֹשָׁה. וְהָאָבוֹת יָבֹאוּ יְחִידָה, וַיְהִי בָּאוֹת הַהָר. וּמְשָׁחָה עֹזֶלֶת, וְשֵׁם יִסְתְּבִל בָּאָבוֹת, וְהָם בָּו, וְכָלָם יִגְנְסֵי

לְמַעֲרַת מֵשֶׁה. וְהַמְּשִׁיחַ יַתְעֹזֵר אֲלֵיכֶם, וַיַּתְהִכְרֹן
כָּלָם בַּיּוֹם הַזֶּה.

וּבַיּוֹם הַזֶּה יַתְעֹזֵר עַשְׂרֵה שְׁבָטִים לְעַרְךָ
מִלְּחָמֹת לְאַרְבָּעָת צָדִיקֵי הָעוֹלָם, יְחִיד עַם
הַמְּשִׁיחַ שְׁגָמֵשׁ עַלְيָהֶם, וַיִּקְבֶּל מִשְׁיחָה עַל יָד כָּהֵן
צָדִיק אֶחָד, וַיַּשְׁבַּעַת רֹעִים נְאָמָנים עָמוֹ.

וְהַמְּשִׁיחַ הַזֶּה הוּא מִשְׁבַּט אֲפְרִים, וּמִזְרָעָו שֶׁל
יְרְבָעָם בֶּן גַּבְטָה הִיא בֶּןְיוֹ שֶׁל אָבִיה,
שְׁמָת בֶּצְלָוִמיּוֹ, וְהַיּוֹם הַהוּא שְׁמָת, נוֹלֵד לוֹ בֶּן,
וּנְטַל מִבֵּית יְרְבָעָם לְמִדְבָּר. וְלֹשֶׁם נְטַלוּהוּ מֵאָה
וּשְׁבָעִים גְּבוּרִים, כָּלָם צָדִיקִים מִשְׁבַּט אֲפְרִים,
שֶׁלֹּא נִמְצָאוּ בְּחִטָּא יְרְבָעָם.

וּמִבְנֵו הַזֶּה אָבִיה יֵצֵא הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה. וְעַל זה בְּתוֹב
(מ"א יד) וְסִפְרוֹ לוֹ בֶּל יִשְׂרָאֵל וְקִבְרָיו אַוְתָו.
גְּסִתְמָה הַגְּבוּאָה הַזֶּה לְשִׁעְתָה, וְגְבוּאָה לְעַתִּיד - (שם)
בַּי זה לְבָדוֹ יָבָא לְיְרְבָעָם אֶל קָבֵר יִעַזְןִי נִמְצָא בּוֹ
דָּבָר טוֹב אֶל ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יְרְבָעָם. זה
הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, שֶׁהוּא דָבָר טוֹב אֶל ה'.

כִּיְנָן שִׁידַעַו הֶאֱבֹות שְׁצֹוָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲתָא
אַיִלְתָו וְאַתָּ עַמּוּ, בַּמָּה שְׁמַחַת עַל שְׁמַחַת
בַּיּוֹם הַזֶּה. בָּאָרֶץ הַצְפּוֹן מִלְבָדָת תִּימָן, בַּמָּה צְרוֹת
עַל צְרוֹת יְתֻעָרָיו בַּיּוֹם הַזֶּה עַל עַם יִשְׂרָאֵל,
וַתִּתְקַבֵּל תִּפְלָתָם בְּרָצָן. וּבַעֲרָב הַיּוֹם הַזֶּה תִּחְזֹר
שְׁכִינָה לְתוֹךְ בִּירְתָה, וּמְשִׁיחַ לְמִקּוֹמוֹ, וְהֶאֱבֹות
לְתוֹךְ הַמִּגְעָרָה שְׁלַחַם.

הַשְׁכִינָה תַּלְךְ וַתִּחְזֹר לְמִשְׁמָה שְׁבָעִים יָמִים. לְסֹוף
שְׁבָעִים יָמִים עַזְלָה נָאכָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שִׁיחָיו מִצְיָקִים לְהָם בְּכָל
אָרְדֵי הָעוֹלָם. וּבְגַסְתָה אַחֲת לְצֵד דָּרוֹם הַאֲבָד
וַתִּחְרַב, וְחַמְשָׁה צִדְיקִי אֲמָת יִהְרָגו בְּגַיְיכֶם.

וְאַז, לְסֹוף שְׁלֹשִׁים וָשְׁנִים יָמִים שִׁיחָרָנוּ אֲתָא
הַבְּגַסְתָה הַהִיא, יַלְבַשׁ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
קְנָאָה לְאַזְטָו שׂוֹפֵר קְטַן, וְאַזְטָו מְשִׁיחַ בֵּן אַפְרִים
יַפְרַשׁ פְּרִישָׁה בֶּמוּ שֹׁׂר אָחָד שְׁקָרְנִיו עַזְלִים בְּקָרְנִי
רָאָם.

וְאַזְתּוֹ שׂוֹפֵר קָטוֹן יַתְקֻעַתְּרִיעָה תְּקִיעָה וְתְרִיעָה,
 שְׁלֵשׁ פָּעָמִים בְּרָאֵשׁ הַחֲרֵב בַּמּוֹ מִקְדָּם, אַז
 נֹסְעִים הַדְּגָלִים שֶׁל אַזְתּוֹ הַמְּשִׁיחַ, וַיַּפְלֵל רְעֵשׁ עַל
 הַעוֹלָם בָּאוֹתָם קְוֹלוֹת הַשׂוֹפֵר. וְכֹל אַזְתּוֹתָם בְּנֵי
 הַעוֹלָם יִשְׁמְעוּ וַיַּרְאָו, בַּמּוֹ שְׁנָאָמָר (ישעה יח) כִּל
 יִשְׁבֵּי תִּבְלֵל וִשְׁכֵּנֵי אָרֶץ בְּגַשְׁאָה נִמְּהָרִים תְּרָאוּ
 וְתַקְעֵעַ שׂוֹפֵר תְּשִׁמְעוּ.

וְאַז יַתְבִּעַרְוּ הַגְּלֹולִים מִהָּאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה, וְשְׁלֵשָׁה
 קְרֻבּוֹת יִعַשׂוּ בְּנֵי יִשְׁמָעָאל עִם הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה,
 וְהֵם יִבָּאוּ וַיַּשְׁתַּחֲווּ לִרְבּוֹן הַעוֹלָם בְּחֶרֶב הַקְדָּשָׁה
 בִּירְזָשְׁלִים. וְאַלְוּ הַקְרֻבּוֹת יִהְיוּ בְּאַלְפּוֹת הַשְׁשָׁה.

וּבְחַדְשָׁה חַשְׁזֹן יִפְלוּ שׁוֹנְאֵיכֶם, וַיַּעֲבְרוּ כֹּל אַזְתּוֹתָם
 גְּלֹולִים שְׁיִשְׁאָרוּ בָּאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה. וּמִשְׁם
 יִלְכּוּ וַיַּעֲזְרְרוּ קְרֻבּוֹת עַל הַעוֹלָם. וּבָעוֹד שְׁהָם
 יַעֲרְבוּ קְרֻבּוֹת עִם כֹּל בְּנֵי הַעוֹלָם, יַתְבִּנּוּ בְּנֵי
 אָדָם עַל הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה, וַיַּתְפְּסֹו אַזְתּה, וַיַּשְׁלַׁטוּ
 עַלְיָה שְׁנִים עָשֶׂר יְרֻחִים.

לִסְוֹת שָׁגִים עַשֶּׂר יְרֵחִים יַתְגַעַשׂ וַיַּרְעַשׂ כָּל הָעוֹלָם.
וּבֵין הַזְמִינִים הַלְלוּ הַשְׁבִינָה תָלֵד וַתָּחֹזֶר
לְגַבֵּי הַמִּעֲרָה שֶׁל מִשְׁחָה. יַטְמֵן הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחָה תְשֵׁעה
חֶרְבִּים, בְּיַרְחִי הַיּוֹלֶדֶת. וְאַתָּם תְשֵׁעה יְרֵחִים,
בִּמְהֻמָּה צִירִים וְחַבְלִים יַטְלֵל עַל עַצְמוֹ.

וּבִינְתִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַגְדִיל צָעָרוֹ, וַיִּבְנֶם
לְתֹזֵךְ הַשְׁבִילִים שֶׁל אַיִלּוֹן אֶחָה, שִׁישׁ לֹזֶן
אַיִלּוֹן קָדוֹשׁ גָדוֹל וַתְקִיתָ. וַשֵּׁם בְשַׁבְעִים עֲנָפִים יַטְלֵל
הַמְדוֹת שֶׁל הַאֲלָכְסּוֹנִים, וַיַּטְלֵל אֶת שַׁבְעִים הַמִּמְנִינִים
שִׁמְקִיפִים אֶת שַׁבְעִים עֲנָפִי הַאַיִלּוֹן, תֹזֵךְ אַתָּם
הַאוֹכְלּוֹסִים מַדוֹת הַאֲלָכְסּוֹנִים, וַיִּמְצָאוּ אַסְוָרִים
בִּמְשָׁקֵל אֶחָד שֶׁל מִדָּה וְחַצִּי. אוֹ יוֹרֵד אַתָּם מִכֶּל
עֲנָף וְעֲנָף.

וּבִמְהֻמָּה עֲנָפִים קְטָנִים וְשָׁלָא קְטָנִים יַשְׁבְרוּ
בְהַזְרָתָם מִשְׁם, מִשְׁוּם שְׁגָגָחוֹים תֹזֵךְ
הַעֲנָפִים, וּבְהַזְרָתָם יַשְׁבְרוּ. וְאוֹ בִּמְהֻמָּה גָדוֹליּוֹם
מִהָּעָם הַקָּדוֹשׁ יַשְׁבְרוּ בֵין רְגָלֵי שָׁאָר הָעָמִים. וּבֶל

**אָוֹתָם הַמְּמֻגִּים יַעֲבִירוּ אֹתָם בְּתוֹךְ נֶהָר דִּינּוֹר,
וַיַּעֲבְרוּ מִשְׁלָטוֹנָם.**

ובין בְּהֵד יְהִיוּ לְמַשִּׁיחַ צִירִים וְחַבְלִים בַּיּוֹלֶדֶת. וְעַל
הַזְּמָן הַהוּא בְּתוֹב, (תְּהִלִּים כ) יַעֲנֵךְ ה' בַּיּוֹם
צָרָה. שֶׁאָוֹתָם תְּשִׁיעָה פְּסֻוקִים, בְּיַרְחִי הַיּוֹלֶדֶת.
וּשְׁבָעִים תְּבוֹת, שְׁתָרִי לְשְׁבָעִים שְׁנִים בְּאַלְפַת הַשְׁשִׁי
יָוָלִיד וַיִּשְׁלַט עַל כָּל הָעוֹלָם. וּמְשֻׁום בְּהֵד בָּאָוֹתָם
תְּשִׁיעָה יַרְחִים יָרָאו בְּכָל לִילָה, מְחֻצּוֹת וְאַיִלָה,
רַכְבַּב אַש וּסְוִימִי אַש מְחוֹזֵץ לְרַקִיעַ, עֹרְכִים קָרְבּוֹת
אַלְוּ בָּאַלְוִי, עד שְׂיָאִיר הַבָּקָר.

**אַחֲר שַׁעֲבָרוּ אֹתָם תְּשִׁיעָה יַרְחִים, אֹז תְּקִדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יְעִיר אֶת הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, וַיַּצִּיא
אָוֹתָו מִן הַעֲדָז. וְהַיּוֹם הַהוּא שִׁיצָא, יַזְדְּעֹזֵע בְּלַ
הָעוֹלָם, שִׁיחָשְׁבוּ בְּלַבְנֵי הָעוֹלָם שִׁימֹותָו.**

וְעַל הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹב, (ישעה ב) וּבָאו בְּמַעֲרוֹת
צִירִים וּבְמַחְלוֹת עַפְרָם מִפְנֵי פְּחַד ה'. זֶה
הַשְׁכִּינָה, שְׁתָרִים מִאָוֹתָו זָמָן (דף סט ע"ב) וְאַיִלָה, וּמַשִּׁיחַ
עַמָּה. וּמַהְדֵר גָּאוֹנו - זֶה מַשִּׁיחַ - בְּקוֹמוֹ לְעַרְצִי

הארץ. אֹז (שם יא) וְאָסֵף גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצֹות יְהוּדָה
יַקְבִּין וְגֹן. זה בְּשֶׁשִׁים שָׁנָה שֶׁל הַאֲלֹת הַשְׁשִׁי, וַיַּלְכֵי
אַחֲרֵי שִׁיעָשָׂה לְהַם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמַה נְסִים.